

မိုးကုတ်ပိဋကတ်တိုက်ကျောင်းတော်

အလှူရှေ့စဉ်ချအခမ်းအနား

အထိမ်းအမှတ်

၁-၁-၂၀၀၅

မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရားကြီးဟောကြားတော်မူသော

မဂ်ဇရစင်ဖြင့် ငြိမ်းကြစမ်းပါ

ကျေးဇူးတော်ရှင် အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ

မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရားကြီး

အမရပူရမြို့၌ ဟောကြားတော်မူသော တရားတော်

မဂ်ဇေဇဝင်ဖြင့် ငြိမ်းကြစမ်းပါ

ဟောကြားသည့်နေ့. (၅-၃-၅၆)

သမာဓိလို့ပြောတယ်၊ သမ္မာသမ္မာဓိ ဆိုတာဘာပါလိမ့်
မလဲလို့ မနေ့ကလည်းပြောခဲ့တယ်၊ သမ္မာကမ္ပန္နကန်တာ၊
သမာဓိက တည်ကြည်တာ၊ မ္ပန္နကန်စွာတည်ကြည်မှုကိုဆိုသည်။

အဲဒီတော့ မ္ပန္နကန်စွာ တည်ကြည်လာပြီဆိုရင် ဝိတက်
ကလည်း၊ ဝိတက်ဆိုတာ ဒကာ ဒကာမတွေ သိကြတယ်၊
ဝိတက်ဆိုတာတောင်ကြုံမြောက်ကြ ကြုံတတ်တယ်...

(မ္ပန္နပါဘုရား)။

သမာဓိတည်ကြည်ပြီဆိုရင်

အဲဒီ ကြံတဲ့ ဝိတက်ကလည်း သမာဓိတည်ကြည်ပြီ ဆိုမှဖြင့်
ဒကာစိန်ရေ ဖြစ်ပျက် အပေါ်ပဲ ရောက်တယ်...
(မှန်ပါဘုရား) ဖြစ်ပျက်အပေါ်ပဲရောက်တယ်၊ ဝိတက်ကလည်း ဘယ်မှ
မပြေးနိုင်တော့ဘူး၊ မင်းခန္ဓာဝေဒနာအဖြစ် အပျက်ပေါ်မှာ၊
ဟေ့... ဝိစာရ-မင်းသုံးသပ်ချင်လို့ ရှိရင်လည်း အဲဒီဖြစ်ပျက်
အပေါ်မှာပဲသုံးသပ်၊ သမာဓိကဝိတက်ရော၊ ဝိစာရရောတစ်ခါ
တည်း ဒီအပေါ်ကိုကြုံ၊ ဒီအပေါ်မှာ သုံးသပ်ပါလို့ သမာဓိက
ခေါင်းဆောင်ပြီးသကာလ ဝိတက်၊ ဝိစာရတို့ဟာ များသော
အားဖြင့် သူတို့မှာ ဝိတက်က တောင်ကြံ မြောက်ကြံ ကြံတယ်။

ဝိစာရက၊ ဝိတက်ကြံရာကိုလိုက်ပြီး ဟိုသုံးသပ်၊ ဒီ သုံးသပ်
သုံးသပ်တာကို ဟေ့... မင်းတို့ ဘယ်မှမသွားရဘူး၊ မင်းတို့
ဘယ်မှမသွားရဘူး။

ခု- ဝေဒနာ သုံးပါးရှိတယ်၊ အဲဒီဝေဒနာသုံးပါးအပေါ်
၌ ကြုံ၊ ဝေဒနာသုံးပါးကို သုံးသပ်ကွာ အဲဒီလို သမာဓိက
ဝိတက်နဲ့ ဝိစာရကို ခေါင်းနှိမ်ထားတယ်... (မှန်ပါဘုရား)။
သဘောကျ ပြီလား... (ကျပါပြီဘုရား)။

ဝိတက်၊ ဝိစာရကို ဒကာဒကာမတို့ သတိထားလိုက်ပါ ခေါင်းနှိမ်
ထားတာသည် ဘယ်သူပါလိမ့်မတဲ့... (သမာဓိပါဘုရား)။

သမာဓိ ညံ့ပြီဆိုရင်

အေး... သမာဓိပဲတဲ့၊ အင်း... ဒါဖြင့် တို့သည် တရားအားထုတ်ရင်းမတ္တနဲ့ စိတ်ကလေးက တောင်ကြံနေသလို၊ မြောက်ကြိမ်သလိုကြိမ်လို့ရှိရင် သမာဓိညံ့ပြီဆိုတာသာ မင်းတို့ ဆုံးဖြတ်ချက်ချ၊ သဘောကျပြီလား... (ကျပါပြီဘုရား)။

သမာဓိညံ့လို့ရှိရင်ဖြင့် ဒီစိတ်ကလေးဟာ တောင်ထွက်ချင်လို့၊ မြောက်ထွက်ချင်လို့၊ ကြံလို့ရှိရင် ဒကာဒကာမတွေက သမာဓိကို ကြီးထွားအောင်လုပ်လိုက်ပါ၊ သမာဓိကြီးထွားအောင်လုပ်လိုက်ပါ။

သမာဓိကြီးထွားအောင် လုပ်လိုက်ပြီဆိုမှဖြင့် ဝိတက်က ကိုယ်ကြံခိုင်းတဲ့ဆီဖြစ်ပျက်အပေါ်၌သာကြံ၊ ဖြစ်ပျက်အပေါ်၌သာ သုံးသပ်... (မှန်ပါဘုရား)။

အဲ့ဒါကြောင့် ဝိတက်၊ ဝိစာရတို့ ဒီအထဲမှာ ပါလာတယ် ကိုထွန်းအောင်ရ... (မှန်ပါဘုရား)။ အဲ့ဒီတော့ ဝိတက် ဝိစာရကို ဘယ်သူက ခေါင်ကချုပ်ထားသလဲဆိုတာလည်း ရိပ်မိကြပြီလား... (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

အလုပ်လုပ်မှ မင်္ဂလာစင်ဆိုက်မယ်

ဘယ်သူပါလိမ့်... (သမာဓိပါဘုရား)။ အဲ... ဒါဖြင့် ဒကာ ဒကာမတို့ ဘုန်းကြီးက ဒကာဒကာမတွေအိမ်မှာ အလုပ်

လုပ်ကြ၊ ဘယ်မှာဖြစ်ဖြစ် အလုပ်လုပ်ကြ၊ ခင်ဗျားတို့၊ အလုပ်လုပ်
မှ မဂ်ဖိုလ်ဆိုက်နိုင်တယ်၊ ဆုတောင်းနေလို့ မဆိုက်ဘူး။ ခဏ
ခဏသတိပေးနေတယ်။

သတိပေးလိုက်လို့ လုပ်တော့လုပ်ပါရဲ့၊ ကိုယ့်စိတ်ကိုယ်
မနိုင်ဘူးဘုရား၊ ခက်လိုက်တဲ့ဖြစ်ခြင်း၊ ဒကာ ဒကာမတွေက
ဆင်ခြင်တွေကတယ်ပေါတယ်၊ ကိုယ့်စိတ်ကိုယ်မနိုင် ထွက်ထွက်
ပြေးတယ်ဘုရား။

ထွက်ပြေးတာသည် တောင်ကြီး၊ မြောက်ကြီးပဲ၊ တောင်
သုံးသပ်၊ မြောက်သုံးသပ်ပဲ၊ ဝိတက်၊ ဝိစာရ သာမှတ်ကြပေ
တော့... (မှန်ပါဘုရား)။

ဝိတက် ဝိစာရက တောင်ထွက်ပြေး၊ မြောက်ထွက်ပြေး
ပြေးလို့ရှိရင်ဖြင့် ဒကာ ဒကာမတွေက အင်း သမာဓိည့်လို့
ဆိုတာယနေ့ဆရာဘုန်းကြီးကဟောတယ်... (မှန်ပါဘုရား)။

သမာဓိည့်လို့ရှိရင် ပြေးလိမ့်မယ်၊ သမာဓိည့်ရင်...
(ပြေးမှာပါဘုရား)။ ဒါဖြင့် ခင်ဗျားတို့၊ စိတ်ကလေး တောင်
ပြေးသွား မြောက်ပြေးသွားဆိုလို့ရှိရင်ဖြင့် မတု-တို့၊ ရိပ်မိပြီလား၊
ဘာည့်နေတာတုံး... (သမာဓိည့်လို့ပါဘုရား)။

အေး... ဒါဖြင့် ဒေါ်အုန်းခင်ရ သမာဓိအရေးကြီးတယ်
ဆိုတာ ပေါ်လာကြပြီလား... (ပေါ်လာပါပြီဘုရား)။

သမာဓိဆိုတာ တည်ကြည်မှု

ဪ... ဒါကြောင့် သမာဓိသည်ကားလို့ဆိုလို့ရှိရင်ဖြင့်တဲ တည်ကြည်မှုဆိုတဲ ဥစ္စာသည် သူ့ကိုယ်တိုင်က တည်ကြည်တဲအခါကျတော့ သူနဲ့အပေါင်းအဖော်တွေလည်း တစ်ခါတည်း သူဦးစီးလိုက်ပြီဆိုမှဖြင့် သူက ဒီအပေါ်တည်ကြည် တယ်ဆိုလို့ရှိရင်ဖြင့်ကျန်တဲ သူနဲ့အပေါင်းအဖော်တွေ ဖြစ်တဲ ဝိတက်တို့၊ ဝိစာရတို့၊ သတိတို့၊ ဝိရိယတို့၊ ပညာတို့၊ ဒါတွေလည်း ဒကာစိန်ရေ ဖြစ်ပျက်အပေါ်ပဲတည်ရတယ်... (မှန်လှပါဘုရား)။

ဝေဒနာအပေါ်မှာ တည်ရတယ်၊ ဖြစ်ပျက်အပေါ်မှာပဲ တည်ရတယ်၊ အဲဒီတော့ ရွှေ့နိုင်သေးရဲ့လား... (မရွှေ့နိုင်ပါဘူးဘုရား)။

အဲဒီတော့ ဟိုပြေး ဒီပြေးဆိုရင်ဖြင့် အားလုံးဒကာ ဒကာမတွေ ရိပ်မိကြပြီလား... (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)၊ ဘာဖြစ်လို့ပါလိမ့်... (သမာဓိညံ့လို့ပါဘုရား)။

နေရာတိုင်းမှာ အရေးကြီးတယ်

အေး... သမာဓိညံ့လို့၊ ဒေါ်ခန့်ဒါဖြင့် ဘာအရေး တကြီးလို့နေသလဲ... (သမာဓိလိုပါတယ်ဘုရား)၊ အေး... သမာဓိလိုတယ် သမာဓိလိုတယ်၊ သမာဓိဟာ နေရာတိုင်းမှာ

အင်မတန်အရေးကြီးပါတယ်တဲ့။

ဒါဖြင့် စိတ်တွေ တောင်ထွက်ပြေး၊ မြောက်ထွက်ပြေး ပြေးတိုင်း ပြေးတိုင်း ဒကာ ဒကာမတွေ ထားရာမနေဘူး ဆိုတဲ့ ဥစ္စာသည် သမာဓိအားပျော့တော့ သမာဓိကို တွန်းလှန်ပြီး သကာလထွက်တာ... (မှန်ပါဘုရား)။

သမာဓိကို သမာဓိန္ဒြေဆိုက်အောင်၊ သမာဓိ ဗိုလ်ထိုက် အောင်၊ သမာဓိမဂ္ဂင်ထိုက်အောင် ဘုန်းကြီးတို့၊ ဒကာ ဒကာမ တွေက ကိုင်း... မင်းကိုဖြင့်ကွာ အကြီးအကဲချည့်ထားပြီး အလုပ်လုပ်ပါတော့မယ်လို့ ခင်ဗျားတို့ ပြောင်းလိုက်လို့ရှိရင်ဖြင့်၊ ခင်ဗျားတို့လိုချင်တဲ့ဖြစ်ပျက်ဆီကိုဝိတက်ကလည်း၊ သမ္မာသင်္ကပ္ပက လည်း အဲဒီအထဲကြံပို့တယ်... (မှန်လှပါဘုရား)။

ခန္ဓာကိုယ်ထဲ မဂ္ဂင်ရောက်လာတယ်

အဲဒီကြံလိုက်တယ်ဆိုကတည်းကိုက သမ္မာသင်္ကပ္ပက မြင်ကွက်ဖော်ပေးလို့ရှိရင် သမ္မာဒိဋ္ဌိက မြင်ဖို့ရာပေါ်လာ တယ်... (မှန်ပါဘုရား)။

အဲဒီ သမ္မာသင်္ကပ္ပနဲ့ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ ပညာ မဂ္ဂင်နှစ်ပါး တောင်မှသူကဦးစီးပြီးသကာလ၊ သမာဓိကဦးစီးပြီးသကာလ ဖြစ်ပျက်အာရုံပေါ်၌သာ ထားလိုက်မယ်ဆိုရင် ခင်ဗျားတို့ လိုတဲ့မဂ္ဂင်ကြီးဟာ ခန္ဓာကိုယ်ထဲရောက်လာတယ်... (မှန်ပါ ဘုရား)။

ဒကာ ဒကာမတို့လိုတဲ့မဂ္ဂင်ကြီး ဘယ်ရောက်လာသ
တုံး... (ခန္ဓာကိုယ်ထဲရောက်လာပါတယ်ဘုရား)၊ မရောက်
သေးသရွေ့ကာလပတ်လုံး ဘုန်းကြီးတို့ဒကာ ဒကာမတွေက
မှတ်လိုက်တာပေါ့ ဪ... သမာဓိနဲ့နေတာပါလား၊ သမာဓိနဲ့
နေပါလား။

အဲ့ဒါ သမာဓိနဲ့နေပြီဆိုမှဖြင့် ဘုန်းကြီးတို့ ဒကာ ဒကာမ
တွေ ဘာဖြစ်မတုံးဆိုတော့ သမ္မာသင်္ကပ္ပကလည်း မြင်ကွက်
ဖော်မပေးနိုင်ဘူး... (မှန်ပါဘုရား)။

သမ္မာဒိဋ္ဌိကလည်း၊ မြင်ကွက်မှ မဖော်ပေးဘဲနဲ့ ဘယ်မှာ
သာလျှင် သမ္မာဒိဋ္ဌိက အမှန်မြင်နိုင်လိမ့်မတုံး... (မမြင်နိုင်
ပါဘုရား)။

ဒါကြောင့် ဒကာ ဒကာမတို့ကို သတိပေးရတယ်၊
မျက်မှန်ရယ်၊ မျက်လုံးရယ်ဆိုတာ၊ မျက်မှန်တပ်ရတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်
အတွက်မှာ ဒကာစိန်သတိထား... (မှန်ပါဘုရား)။

မျက်မှန်တပ်ရတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်အတွက်ဟာ မျက်လုံးမကောင်း
ဘူး၊မျက်လုံးမမြင်လို့လားဆိုတော့၊ မမြင်လို့တော့မဟုတ် ဘူး၊
မကြည်လင်လို့ပေါ့၊ဒါဖြင့် မျက်မှန်ကူညီလိုက်တဲ့အခါ ကိုယ်နဲ့
ပါဝါတည့်တာနဲ့ ကူညီလိုက်တဲ့အခါကျတော့ မြင်တဲ့ ဥစ္စာက
သည် ရှင်းရှင်းမသွားဘူးလား... (သွားပါတယ်ဘုရား)။

မျက်မှန်က မြင်တာလား

အဲဒါကြောင့် မျက်မှန်ကမြင်တာလား၊ မျက်လုံးက မြင်တာလားလို့ မေးလို့ ရှိရင်တော့ဖြင့် မျက်လုံးကမြင်တာပဲ၊ မျက်မှန်ကတော့မမြင်ဘူး... (မှန်ပါဘုရား)၊ သဘောကျပြီလား... (ကျပါပြီဘုရား)။

မျက်မှန်ကတော့ရုပ်ဓမ္မကိုး၊ ဘယ်မှာသာလျှင် ဉာဏ်ကမပါဘူး၊ ဉာဏ်မကိန်းနိုင်တော့ ဘယ်မြင်နိုင်ပါလိမ့်မတုံး။

မျက်လုံးထဲမှာသာ စက္ခုမြင်စိတ်က လာပေါ်လို့မြင်ရတာ၊ အဲဒီတော့ဒီမျက်မှန်က ဘာနဲ့တူသတုံးလို့ဆိုတော့ သမ္မာသင်္ကပ္ပနဲ့တူတယ်၊ မျက်လုံးက သမ္မာဒိဋ္ဌိနဲ့တူတယ်။

အဲဒီ မျက်မှန်နဲ့ မျက်လုံးရှိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ် ခေါင်းနှိမ်ပြီးသကာလ ဒီဘက်မှတစ်ပါး၊ ခင်ဗျားဘယ်မှမလှည့်နဲ့၊ ခေါင်းနှိမ်ထားတာက သမာဓိနဲ့တူတယ်... (မှန်ပါဘုရား)။ ရိပ်မိပြီလား... (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

မျက်မှန်က သမ္မာသင်္ကပ္ပနဲ့တူ

မျက်မှန်နဲ့ ဘာနဲ့တူသတုံး၊ သမ္မာသင်္ကပ္ပနဲ့ တူတယ်၊ ဟုတ်လား၊ မျက်လုံးနဲ့ ဘာနဲ့တူသတုံး... (သမ္မာဒိဋ္ဌိနဲ့တူပါတယ်ဘုရား)၊ ခေါင်းနှိမ်ထားတာနဲ့ ဘာနဲ့တူသတုံး... (သမာဓိနဲ့တူပါတယ်ဘုရား)။

အဲ... သူတို့သုံးခု ခင်ဗျားတို့ အခု ဒီနေ့ညပြောတဲ့ အတိုင်းမျက်မှန်တည်းဟူသော သမ္မာသင်္ကပ္ပ၊ မျက်လုံးတည်းဟူသော သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ ခေါင်းနှိမ်ထားခြင်းတည်းဟူသော သမာဓိ၊ ဤသုံးခုနဲ့သာ ခင်ဗျားတို့ သေသေချာချာ ဝေဒနာအပေါ်၌ တည်အောင်နေကြမယ်ဆိုလို့ ရှိရင်ဖြင့် တဲ့ ဒီဝေဒနာဟာ ဝေဒနာမှ မဟုတ်ဘဲ၊ စင်စစ်ကဥဒယနဲ့ ဝယရှိတာပဲ၊ အဖြစ်နဲ့ အပျက်ရှိတာပဲတဲ့၊ ဟုတ်ဘူးလား... (မှန်ပါဘုရား)။

ဝေဒနာဆိုတာ အနိစ္စတရား

ဝေဒနာဆိုတာသည် ဒကာ ဒကာမတို့ နာမည်ပညတ် တပ်တာမျှသာ ဖြစ်တယ်၊ စင်စစ်တော့ ဖြစ်ပြီးပျက်တဲ့ အနိစ္စတရားလေး၊ သဘောကျပြီလား... (ကျပါပြီဘုရား)။

အဲဒီ အနိစ္စတရားလေးကိုသာလျှင် ဒကာ ဒကာမတွေ က ဩော်... ဖြစ်ပြီးပျက်တဲ့ တရားလေးပါလားလို့ မျက်မှန်ကို လည်း လက်မလွှတ်နဲ့၊ မျက်လုံးလည်း လက်မလွှတ်နဲ့၊ ခေါင်းနှိမ်ထားတာကြီးကိုလည်း မရွှေ့နဲ့... (မှန်ပါဘုရား)။

ဒီသုံးခု ဆုံလို့ ကြုံကြုံပြီဆိုမှဖြင့် ဒကာ ဒကာမတွေသည် လိုရာခရီးကိုပေါက်ပါပေါ့ဆိုတဲ့ဥစ္စာ သေသေချာချာမှတ်ပါ... (မှန်ပါဘုရား)၊ ဒါဖြင့် အရေးမကြီးဘူးလား... (ကြီးပါတယ်ဘုရား)။

မနေ့က ဥပမာနဲ့ မတူသေးဘူး၊ မနေ့က ဥပမာနဲ့ မတူ

သေးဘူး ဒကာ ဒကာမတို့... (မှန်ပါဘုရား)။ ဒီနေ့ ဥပမာက ပညာမဂ္ဂင်ကို သမာဓိမဂ္ဂင်ကတစ်ခါတည်း၊ မတည်တည်အောင် ခေါင်းကိုင်ပြီး နှိမ်ထားသလို ပညာမဂ္ဂင်နှစ်ပါး သမ္မာသင်္ကပ္ပနဲ့ သမ္မာဒိဋ္ဌိဟာ ပညာမဂ္ဂင်ပါ... (မှန်ပါဘုရား)။

အဲဒီ ပညာမဂ္ဂင်ဟာ သူ့အလိုလိုဆိုရင် အာရုံရှိရာကို မတည့်နိုင်ဘူး၊ သမာဓိဆိုတဲ့တရားက ခေါင်းနှိမ်လိုက်ပြီဆိုမှဖြင့် ဒကာ ဒကာမတို့ ခင်ဗျားတို့ ဝေဒနာပေါ်တဲ့ နေရာတည့်ပြီ သဘောကျပြီလား... (ကျပါပြီဘုရား)။

သမာဓိကဘာနဲ့တူသတဲ့

ဒါဖြင့်ပြန်ပြောကြ သမ္မာသင်္ကပ္ပက မျက်မှန်နဲ့တူတယ်၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိက... (မျက်လုံးနဲ့တူပါတယ်ဘုရား)၊ ခေါင်းနှိမ်ထား တာနဲ့... (သမာဓိနဲ့တူပါတယ်ဘုရား)။

အဲ... ဒီသုံးခုသာ ခင်ဗျားတို့ကြုံကြလို့ ဆုံကြလို့ စုံကြ ပြီဆိုမှဖြင့် မပူပါနဲ့တော့... (မှန်ပါဘုရား)။ ဟိုဘက်က တစ် ဖြစ်ပါတယ်တဲ့။

ဟိုဘက်က ဖြစ်ပျက် ဒုက္ခသစ္စာဖြစ်ပါတယ်။ ဒီဘက် သုံးခုကမဂ္ဂသစ္စာဖြစ်ရမယ်၊ မဖြစ်ပါနဲ့ဆိုလို့ ရသေးရဲ့လား... (မရပါဘူးဘုရား)။

ဘာကြောင့် မဂ္ဂသစ္စာ ဖြစ်ရပါလိမ့်မလဲလို့ မေးလိုက် တဲ့အခါကျတော့ ဪ... ဒီသုံးခုသည်ကားလို့ ဆိုရင်ဖြင့်

ပညာကလည်း ကိလေသာသတ်တယ်၊ ဟုတ်ဖူးလား၊ ပညာကလည်း ကိလေသာသတ်တယ်၊ သမာဓိကလည်း ဒီဖြစ်ပျက် အာရုံအပေါ်မှာပဲ တည်ကြည်နေ၊ သမ္မာသင်္ကပ္ပဆိုတဲ့ တရားကလည်း ဖြစ်ပျက်အာရုံအပေါ်မှာပဲ ကြံစည်နေတယ်ဆိုသဖြင့် ကိလေသာရန်သူတွေဟာ ဘယ်ကနေပြီး ဝင်ပေါက်ရှာပြီး ဝင် မတုံးလို့ မေးတဲ့အခါကျတော့ သူတို့ကိုက ဟဒယဝတ္ထုအပေါ် ဒီသုံးခုရောက်နေတယ်... (မှန်လှပါဘုရား)။

ဟဒယဝတ္ထုအပေါ်ကြီးစိုးနေတယ်

ကိလေသာကလည်း လာရလို့ ရှိရင် ဟဒယဝတ္ထုအပေါ် လာရတယ်... (မှန်ပါဘုရား)၊ သူတို့ သုံးခုကြီးစိုးပြီး ဟဒယဝတ္ထုအပေါ် ကြီးစိုးနေတဲ့အတွက်၊ ဝမ်းထဲကြီးစိုးနေတဲ့အတွက် မင်းတို့ ကိလေသာရန်သူတွေ လာပါဆိုလို့ လာနိုင်သေးရဲ့လား... (မလာနိုင်ပါဘူးဘုရား)။

ဒါဖြင့် ကိလေသာ ရန်သူကို ဒကာ ဒကာမတို့ လာခွင့် မပေးတာသည် ခုနက ပြောတဲ့ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာသင်္ကပ္ပ၊ သမ္မာသတိ၊ သမာဓိဆိုတဲ့ ဒီသုံးခုက ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ ကြီးစိုးနေတဲ့ အတွက် ဟဒယဝတ္ထုအပေါ်၌ နေခွင့်ထိုင်ခွင့်မရသောကြောင့် ကိလေသာရန်သူတို့သည် ရှောင်ခွာဖယ်ရှားနေရ တယ်ဆိုတာ သဘောကျပြီလား... (ကျပါပြီဘုရား)။

ကိလေသာရန်သူ၊ အောင်ပွဲယူ

အင်း... ဒါဖြင့် တို့ လုပ်နေတဲ့အလုပ်ဟာ ဟေ... ကိလေသာရန်သူတွေကိုနှင်ထုတ်နေတဲ့အလုပ်ပဲ၊ ကိလေသာရန်သူ အောင်ပွဲယူနေတဲ့အလုပ်ပဲဆိုတာ ရိပ်မိကြပြီလား... (ရိပ်မိပါ ပြီဘုရား)။

အဲဒီတော့ လောဘ ဒေါသ မောဟ ဘယ်နေရာဝင်မ တုံး... (မဝင်ပါဘူးဘုရား)၊ ဟဒယဝတ္ထုအပေါ်သူတို့က ရောက်နေပြီ၊ လောဘ ဒေါသ မောဟကလည်း လာခွင့်ရရင်သူ ဘယ်အပေါ်လာရမှာတုံး... (ဟဒယဝတ္ထုအပေါ်မှာ လာရ မှာပါဘုရား)။

ကိုင်း... ဒေါ်ခန့်ရ ဒီဟာတွေက အမြဲထိုင်နေပြီ၊ တော် ကြာထိုင်နေပြန်ပြီ၊ တော်ကြာထိုင်နေပြန်ပြီ၊ ဒီအပေါ် ရောက်နေ ပြန်ပြီသမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာသင်္ကပ္ပ၊ သမာဓိတွေကလေ... (မှန်ပါဘုရား)။

ကိလေသာ ဝင်ခွင့်မရ

ဒီအပေါ်ချည့် ရောက်ရောက်ရောက်ရောက်နေပြီဆိုရင် ကိလေသာရန်သူဟာ ဘယ်နည်းနဲ့မှ ဝင်ခွင့်မရတော့ဘူး... (မရပါဘူးဘုရား)၊ ရသေးရဲ့လား... (မရပါဘူးဘုရား)။

အဲဒီကဲ့သို့ ဝင်ခွင့်မရတဲ့ အခါကျတော့ ဒကာ ဒကာမ တို့ ကိလေသာရန်သူကို အောင်ပွဲယူနေတာ ဘယ်သူတုံး

ဆိုတော့ဒီသုံးခု... (မှန်ပါဘုရား) မဂ္ဂင်သုံးခု... (မှန်ပါဘုရား)။
ဟုတ်ပြီလား... (မှန်ပါဘုရား)။ သမ္မာသင်္ကပ္ပမဂ္ဂင်၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ
မဂ္ဂင်၊ သမ္မာသမာဓိမဂ္ဂင် ဟုတ်လား... (မှန်ပါဘုရား)။

အဲဒီမဂ္ဂင်တွေက တစ်ခါတည်းခေါင်းဆောင်ပြီး ဟဒယ
ဝတ္ထုအပေါ်ရောက်နေတဲ့အတွက်တဲ့ ဟဒယဝတ္ထုအပေါ်၌
ကိလေသာရန်သူတွေသည် ဘယ်နည်းနဲ့မှမသိနိုင်ဘူး။ မကပ်
နိုင်ဘူးဆိုတာဒကာဒကာမတွေကမှတ်ပါ... (မှန်ပါဘုရား)။

ဒီသုံးခုက မဂ္ဂသစ္စာ

အဲဒီတော့ ဘာရှိနေလို့ မကပ်နိုင်တာတုံးဆိုတော့ ဖြစ်
ပျက်က ဒုက္ခသစ္စာ၊ သူတို့သုံးခုက မဂ္ဂသစ္စာ၊ သူတို့သုံးခုက
မဂ္ဂသစ္စာဖြစ်နေတော့ ကိလေသာရန်သူက အနားမကပ်နိုင်
အောင်ပဲချုပ်နေရသောကြောင့် သူတို့သုံးခုချုပ်နေတာက
သမုဒယသစ္စာ ဟုတ်ပြီလား... (မှန်ပါဘုရား)။

သူတို့သုံးခုချုပ်နေတဲ့ အခါကျတော့ဒကာဒကာမတွေမှာ
ကိလေသာအပူမီးတို့မှ ရုပ်သိမ်းချုပ်ငြိမ်းနေတာလေးဟာ နိရော
ဓသစ္စာ... (မှန်ပါဘုရား)၊ ရိပ်မိပြီလား... (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

နိရောဓသစ္စာ

ကိလေသာအပူမီးတို့မှ ချုပ်ငြိမ်းရုပ်သိမ်းနေတာကို ဘာ
ခေါ်ကြမလဲ... (နိရောဓသစ္စာပါဘုရား)၊ နိရောဓသစ္စာဆိုတာ

နိဗ္ဗာန်ပါဘဲ ဒကာဒကာမတို့... (မှန်ပါဘုရား)။

အေး... ဒါကြောင့် ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက
လည်း သံယုတ်ပါဠိတော်မှာ တဏှာနိရောဓော နိဗ္ဗာန်၊ တဏှာ
နိရောဓော-တဏှာချုပ်နေခြင်းသည်၊ နိဗ္ဗာန်-နိဗ္ဗာန် မည်သည်၊
ဟောတိ-ဖြစ်၏။ ဒါတဏှာချုပ်နေတာ နိဗ္ဗာန်ပဲ... (မှန်ပါ
ဘုရား)။

ကဲ... ဒကာ ဒကာမတို့ ခင်ဗျားတို့ အလုပ်သာအလုပ်
လုပ်လို့ရှိရင်ဖြင့် နိဗ္ဗာန်ကိုခင်ဗျားတို့ ခန္ဓာအတွင်းမှာလည်း
နိဗ္ဗာန်ရပါတယ်၊ သဘောကျပြီလား... (ကျပါပြီဘုရား)။

နိဗ္ဗာန်ဘယ်ရောက်သတုံး

နိဗ္ဗာန်ဘယ်ရောက်သတုံး... (ခန္ဓာထဲမှာ ရောက်ပါ
တယ်ဘုရား)၊ ခန္ဓာထဲမှာ ရောက်တယ်၊ ဒါကြောင့် နိဗ္ဗာန်သည်
ရူပက္ခန္ဓာ အဝေးမှာရှိသလား၊ အနီးမှာရှိသလားဆိုတာအဝေးကြီး
မပြောနိုင်ဘူးတဲ့၊ မလုပ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်မို့ ဝေးချင်ဝေးနေတာပဲ...
(မှန်ပါဘုရား)။

မလုပ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်အတွက်မှာ အရှေ့မှာလား၊ တောင်မှာ
လား၊ မြောက်မှာလား၊ အနောက်မှာလားဆိုတာမောင်ထွန်းလှိုင်
မေးလို့မရဘူး... (မှန်ပါဘုရား)၊ ဘာပြုလို့မရသတုံးဆိုတော့
မလုပ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်အတွက်မှာ ဘယ်ကလာဖြစ်မှာတုံး... (မှန်ပါ
ဘုရား)။

ကိလေသာငြိမ်းတဲ့ နေရာမှာရှိတယ်

အလုပ်လုပ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်အတွက်ကျတော့ ကိလေသာ ငြိမ်းတဲ့နေရာမှာ... (နိဗ္ဗာန်ရှိပါတယ်ဘုရား)။ နိဗ္ဗာန်ရှိတယ် ဆိုတော့ ဩော်... ဒါဖြင့် ဒေါ်အုန်းခင်ကြီးတို့က မှတ်ကြ၊ ဒေါ်ခန့် တို့က မှတ်ကြ၊ နိဗ္ဗာန်ဆိုတာ တခြားလားမှတ်နေတယ်၊ ကိလေသာမလာလို့ ငြိမ်းတဲ့နေရာမှာ နိဗ္ဗာန်ရှိတာပဲ ဆိုတာ ကိလေသာဟာဟဒယဝတ္ထုအပေါ်မှာသူမလာဘဲနေတာဟဒယဝတ္ထုအပေါ်မှာပဲငြိမ်းရမယ်... (မှန်ပါဘုရား)။

ဒါကြောင့် နှလုံး၌ ငြိမ်းအေးခြင်းလက္ခဏာရှိတာ မဂ္ဂသစ္စာလို့ဆိုရင် သူရောက်လို့ အေးတာပဲဟေ့၊ ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ်လာတဲ့အတိုင်း၊ နှလုံး၌ ငြိမ်းအေးခြင်းလက္ခဏာရှိတာ ဘာပါလိမ့်... မဂ္ဂသစ္စာ။

အေးတာလေးက နိရောဓသစ္စာ

အဲဒီ မဂ္ဂသစ္စာရောက်ကတည်းကိုက ဒကာဒကာမတို့ မအေးသေးဘူးလား... (အေးပါတယ်ဘုရား)။ အဲ... အေးတာလေးက နိရောဓ၊ ငြိမ်းအေးအောင်လုပ်တာက မဂ္ဂ၊ အေးတာလေးဟာက... (နိရောဓပါဘုရား)၊ ငြိမ်းအေးအောင်လုပ်တာက... (မဂ္ဂပါဘုရား)။

အေးတာက... (နိရောဓပါဘုရား)၊ အေးနေကတည်းက

ကိလေသာအပူမီးတွေရှိသေးရဲ့လား.. . (မရှိပါဘူးဘုရား)။
 ဪ.. . ဒါဖြင့် ဘုရား၊ ရဟန္တာ၊ အရိယာ ပုဂ္ဂိုလ်တွေကျလာ
 တဲ့အခါ ဘယ်အာရုံမျိုးနဲ့ထိထိ သူတို့မှာဖြင့် ချောမောလှပတဲ့
 အာရုံမျိုးနဲ့ ထိပြန်တော့လည်း ငြိမ်းအေးနေတာပဲ.. . (မှန်ပါ
 ဘုရား)။

ဟာ.. . အရုပ်ဆိုး အကျည်းတန်တွေနဲ့ တွေ့နေပြန်
 တော့လည်း ဒေါသမဖြစ်ဘူး ငြိမ်းအေးနေတာပဲ.. . (မှန်ပါ
 ဘုရား)။ ဒါဖြင့် သူတို့မှာဖြင့် သန္တိလက္ခဏာဆိုတဲ့ ငြိမ်းအေးတဲ့
 လက္ခဏာတစ်ခုတည်းနဲ့ပဲ အမြဲနေတော့တာပေါ့.. . (မှန်ပါ
 ဘုရား)။ သဘောကျပြီလား.. . (ကျပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် မဂ်သည် ဒကာ ဒကာမတို့ ငြိမ်းအေးအောင်
 လုပ်တတ်တယ်၊ ရှင်းပြီလား.. . (ရှင်းပါပြီဘုရား)။ ငြိမ်းအေး
 တာက နိရောဓသစ္စာ.. . (မှန်ပါဘုရား)။ မဂ်က ငြိမ်းအေး
 အောင် လုပ်တတ်တာ၊ ကိလေသာရန်သူက အပူဓာတ်၊ ၎င်း
 သည် ချုပ်ပျောက်သွားသောကြောင့် ငြိမ်းအေးခြင်း ရောက်လာ
 တယ်၊ သဘောကျပြီလား.. . (ကျပါတယ်ဘုရား)။

မျက်မှန်လည်း မဖြုတ်ပါနှင့်

အဲ့ဒါကြောင့် ဒကာ ဒကာမတို့ မျက်မှန်လည်း မဖြုတ်
 ပါနဲ့၊ မျက်လုံးလည်း တခြားမလှည့်လိုက်ပါနဲ့၊ ခေါင်းနှိမ်ထား
 တာကြီးကိုလည်း ဖယ်ရှားမပစ်လိုက်ပါနဲ့.. . (မှန်ပါဘုရား)။

ဤကဲ့သို့ မျက်မှန်လည်း မဖြုတ်၊ မျက်လုံးကလည်း တည့်ထားမယ်၊ ခေါင်းနှိမ်ထားတာကြီးကိုလည်း ခင်ဗျားတို့ ကဖယ်ရှားပစ်တဲ့ အလုပ်မလုပ်ဘူးဆိုလို့ရှိရင် ခင်ဗျားတို့ ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာပေါ်တဲ့တရားတွေဟူသ၍ အကုန်ဒီအောက် ရောက်လာမှာ... (မှန်ပါဘုရား)။ သူတို့ သုံးခုအောက်ရောက် လာမှာ... (မှန်ပါဘုရား)။

သူတို့ သုံးခုအောက်ရောက်လာတဲ့အခါကျတော့ဘယ်လို မြင်လာသတုံး မေးလိုက်တယ်၊ မျက်လုံးထဲပေါ်တဲ့ ဝေဒနာ၊ နား ထဲပေါ်တဲ့ဝေဒနာ၊ ဒါလေးတွေက သက်တိုလား သက်ရှည်လား လို့မေးရင် ဘယ်နှယ့်ဖြေမတုံး... (သက်တိုပါဘုရား)။

ဪ... သက်တိုကလေးတွေပဲ တစ်ဆိုဖြစ်၊ နှစ်ဆိုပျက် တော့တာပဲ... (မှန်ပါဘုရား)၊ သက်တိုကလေး ကြည့်ခိုင်းတဲ့ အခါကျတော့ သက်တိုနေမှာပဲ... (မှန်ပါဘုရား)။

ဒီသုံးခုနဲ့ ကြည့်လိုက်တဲ့အခါ သက်တိုကလေးတွေ မမြင်ရဘူးလား... (မြင်ရပါတယ်ဘုရား)၊ ကောင်းပြီ... ဒါဖြင့် ဝေဒနာလေးဟာ နဂိုတုန်းကတော့ ငါမြင်တယ် ငါမြင် တယ်ဆိုတော့ ဒကာစိန်တို့က ဥပေက္ခာဝေဒနာလေး ငါထင် တာ... (မှန်ပါဘုရား)၊ မဟုတ်ဘူးလား... (မှန်ပါဘုရား)။

ငါကြားတယ်ဆိုတော့ကော... (ဥပေက္ခာ ဝေဒနာ ငါထင်ပါတယ်ဘုရား)။ အေး... ဥပေက္ခာ ဝေဒနာ ငါထင်ကြ တယ်၊ ဝေဒနံအတ္တတောသမနုပဿတိကိုး၊ ဝေဒနာ-ဝေဒနာ

ကိုး၊ အတ္တတော- ငါဟူ၍၊ သမရူပဿတိ-ရှု၏ဆိုတော့ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ကိုး... (မှန်ပါဘုရား)။

သုံးခုနဲ့ သာတည့်ထားစမ်းပါ

ဟောဒီ သက္ကာယဒိဋ္ဌိက တယ်ကြောက်စရာကောင်းတယ်၊ ခုတော့ဖြင့် သက်သေဖြစ်တဲ့ဝေဒနာလေးတွေကိုဘုန်းကြီးပြောတဲ့ မျက်မှန်ရယ်၊ မျက်လုံးရယ်၊ အဲ့ဒီကဲ့သို့ နောက်ကခေါင်းနှိမ်ထားတာရယ် သုံးခုနဲ့ သာ တည့်ထားလိုက်စမ်းပါ။ သက်တိုကလေးတွေဟာ သက်တိုသဘောပဲမြင်မယ်... (မှန်ပါဘုရား)။

သက်တိုသွားပြန်ပြီ၊ သေသွားပြန်ပြီ၊ ဟင်... သေသွားပြန်ပြီလို့ အသေချည့်မြင်တယ်... (မှန်ပါဘုရား)၊ ဒေါ်အုန်းခင် ဘာမြင်မယ်ထင်သတုံး... (အသေချည့်မြင်မှာပါဘုရား)။

ဘာဖြစ်လို့တုံးမေးတဲ့အခါကျတော့ နဂိုကအသက်တိုကလေးတွေမို့... (မှန်ပါဘုရား)၊ အသက်ရှည်ဟုတ်ရဲ့လား... (မဟုတ်ပါဘူးဘုရား)။

တယ်အသက်တိုပါလား

အဲ့ဒါ အသက်တိုကလေးတွေဖြစ်ပြီး သကာလနေတာ အသက်တိုကလေးတွေမြင်ရတဲ့အခါကျတော့ ဪ... ငါဟာ တယ်အသက်တိုပါလားလို့ ပေါ်လာတယ်... (မှန်ပါဘုရား)။

ဒီတော့ ငါထင်နေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တောင်မှ ငါပြုတ်ပြီး အသက်
တိုပါလားလို့ ပေါ်လာတယ်။ မပေါ်လာဘူးလား... (ပေါ်လာ
ပါတယ်ဘုရား)။ ငါကောမပြုတ်သေးဘူးလား... (ပြုတ်ပါ
တယ်ဘုရား)။

အကယ်၍ ငါစွဲထားဦးတော့ ကိစ္စမရှိတော့ဘူးတဲ့ ငါဟာ
အသက်တိုကိုးလို့ ဆိုလို့ ရှိရင် အနိစ္စပေါ်လာတယ်... (မှန်ပါ
ဘုရား) မပေါ်လာဘူးလား... (ပေါ်လာပါတယ်ဘုရား)။ အဲဒါ
ဒေါ်အုန်းခင်တို့ သဘောကျပြီလား... (ကျပါတယ်ဘုရား)။
မတူတို့ သဘောကျပြီလား... (ကျပါတယ်ဘုရား)။

ဘယ်နှယ့်တုံး... ဒါလေးတွေ သမ္မာသင်္ကပ္ပရယ်၊ သမ္မာ
ဒိဋ္ဌိရယ်၊ သမာဓိရယ်သုံးခုနဲ့ စိုက်ကြည့်လိုက်တဲ့ အခါကျတော့
မျက်လုံးထဲပေါ်တာလေး ဟဒယဝတ္ထုပေါ်ကဒီသုံးခုနဲ့ ဒီမှန်
ပြောင်းနဲ့ ချိန်ကြည့်လိုက်ပါရှိသေးရဲ့လား... (မရှိပါဘူးဘုရား)။

တယ်လည်း အသက်တိုပါလား... (တိုပါတယ်ဘုရား)။
ငါမြင်တယ်ဆို... ငါမြင်တယ်လို့ ပြောကြတယ်ဆိုတာ ခုငါလေး
ရှိသေးရဲ့လား... (မရှိပါဘူးဘုရား)။ ငါမြင်တယ်လို့ ပြောပြီး
တော့ခု-ငါမရှိတော့ဘူးဆိုတော့ ဪ... ဒကာ ဒကာမတွေ
ဒီလိုမကြည့်တတ်လို့ ရှေးကငါစွဲနေတာ... (မှန်ပါဘုရား)။

ငါမဟုတ်လို့ ပျက်တာ

ခု-ဒီလို ဟဒယဝတ္ထုပေါ်ကနေပြီး မျက်လုံး မျက်မှန် ငါထင်တာလေး ဝေဒနာလေးကိုသေသေချာချာစဉ်းစားလိုက်တဲ့ အခါကျတော့၊ ဪ... ငါမဟုတ်လို့ ပျက်တာကိုး... (မှန်ပါ)။ ငါမဟုတ်လို့ ပျက်တာကိုး... (မှန်ပါ ဘုရား)။ ပေါ်လာပြီ... (ပေါ်လာပါပြီ ဘုရား)။

အဲဒါ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ အထူးဖြုတ်ဖို့ မလိုတော့ဘူး... (မှန်ပါ ဘုရား)။ အကြည့်မြင်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ အထူးဖြုတ်ဖို့ မလိုတော့ဘူး... (မှန်ပါ ဘုရား)။

အဲဒါကြောင့် ခင်ဗျားတို့က တစ်နံပါတ်ကို နှစ်နံပါတ်နဲ့ မကြည့်တာက မောင်ထွန်းလွင် အဆိုးဆုံးပဲ... (မှန်လှပါ ဘုရား)။ အဆိုးဆုံးပဲ၊ အဆိုးဆုံးပဲဆိုတာ သဘောကျပြီလား... (ကျပါပြီ ဘုရား)ဟေ့... မောင်ဘညွန့်တို့ တစ်နံပါတ်ကို နှစ်နံပါတ်က မကြည့်တာဘာတုံးကွ... (ဆိုးပါတယ် ဘုရား)။ ဒေါ်ခန့်... (အဆိုးဆုံးပါ ဘုရား)။

မျက်လုံးထဲပေါ်တာ ဝမ်းထဲက ကြည့်ပါ

ဘာဆိုးတာတုံး... (တစ်နံပါတ်ကို နှစ်နံပါတ်နဲ့ မကြည့်တာပါ ဘုရား)။ အဆိုးဆုံးပဲ၊ အဆိုးဆုံးပဲ၊ တစ်နံပါတ်က မျက်လုံးထဲပေါ်တယ်၊ နှစ်နံပါတ်က ဝမ်းထဲကနေ ကြည့်ပါလို့ ဘုန်းကြီးက ပြောတယ်... (မှန်ပါ)။

အဲဒါ ခင်ဗျားတို့က မကြည့်ဘူး မကြည့်တဲ့အခါကျတော့ ခုနက အသက်တိုကလေးမြင်ရသေးရဲ့လား... (မမြင်ရပါဘူး ဘုရား)။

မမြင်ရတဲ့ အခါကျတော့ ဪ... ငါ့ခန္ဓာကြီးဟာ ဖြင့် ရှေ့လေးငါးနှစ်တောင်နေရကောင်းပါသေးရဲ့ဆိုတာ လာတော့ မယ်... (မှန်ပါဘုရား)။ တစ်ခါတည်း သဿတ ဒိဋ္ဌိကပ်လာ တယ်... (မှန်ပါဘုရား)။ ဟုတ်ပြီလား... (မှန်ပါဘုရား)။

ခုတော့ဖြင့် ဒကာ ဒကာမတွေက ဒီလိုသာသုံးသပ် လိုက် ပါတော့ မျက်လုံးထဲမြင်တဲ့ ဝေဒနာလေးကို နောက်က နေပြီး မနောဒွါရကနေပြီးသကာလ ခုနကပြောခဲ့တဲ့ သုံးခုနဲ့ ကြည့် လိုက်စမ်းဗျာ၊ ရှိသေးရဲ့လား... (မရှိပါဘူးဘုရား)။

ငါတယ် အသက်တိုပါလား၊ ဒေါ်အုန်းခင် ငါတယ် အသက်တိုပါလားလို့ မလာဘူးလား... (လာပါတယ်ဘုရား)။ အဲ... အဲဒီတော့ ဒီလိုပြောတဲ့ဥစ္စာတော့ ဘုန်းကြီးက အပြစ် မရှိဘူးလို့ပြောလိုက်တယ်... (မှန်ပါဘုရား)။

ငါ့စွဲချင်စွဲလိုက်ပါ အသက်တိုမှန်းတော့သိလိုက်ပါ... (မှန်ပါဘုရား)။ အဲဒီတော့ ဒါက ငါ့ကိုမစွဲနိုင်တော့ဘူး၊ တိုတဲ့ အနိစ္စမြင်လာတယ်... (မှန်ပါဘုရား)။ ဒီလိုကျတော့ ကိစ္စ မရှိဘူး... (မှန်ပါဘုရား)။

ဘုရားဟောတာပါ

ဒါ ဘုရားက ဟောတာပါ။ ဘုန်းကြီးက ကြံဖန်ဟော တာ မဟုတ်ပါဘူး။ ဝေဒနာလေးကို ငါလိုထင်တာ ထင်ပါစေတဲ့ကိစ္စ မရှိပါဘူး။ သို့သော်... မင်းတို့နောက်က ကြည့်လိုက်တဲ့အခါ ငါ့ဖြစ်လည်းဖြစ်တယ်၊ ပျက်လည်းပျက်တယ်လို့ သိရင် ငါဘုရား က အကြိုက်ပဲ... (မှန်ပါဘုရား)၊ ဒေါ်အုန်းခင်ရိပ်မိပြီလား... (မှန်ပါဘုရား)။

ခုတော့ ဒကာ ဒကာမတွေက ငါက ခိုင်တယ်၊ တစ်နံပါတ် ကို နှစ်နံပါတ်ကနေမကြည့်တော့ ငါက ခိုင်သေးတယ်။ တစ်နံ ပါတ် ငါခိုင်နေသေးတယ် ဒကာစိန်ရ... (မှန်လှပါ ဘုရား)။

ကဲ... ဒကာ ဒကာမတို့ ထစ်နံပါတ် ငါခိုင်နေသေး တာ သဘောကျပြီလား... (ကျပါပြီဘုရား)၊ ခုတော့ ခိုင်သေးရဲ့ လား... (မခိုင်ပါဘူးဘုရား)၊ နှစ်နံပါတ်ကနေ ကြည့်လိုက်တော့ ခုနက ငါမြင်တယ်ဆိုတာလေးဟာ ဒီဝေဒနာလေးရှိသေးရဲ့ လား... (မရှိပါဘူးဘုရား)။

ငါမဟုတ်လို့ ပျက်တာ

အေး... ဖြစ်ပြီးပျက်မသွားဘူးလား... (ပျက်သွားပါတယ် ဘုရား)၊ ဪ... ဒါဖြင့် ငါမဟုတ်လို့ ပျက်တာပဲ... (မှန်ပါဘုရား)၊ သဘောကျပြီလား... (ကျပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် မြင်ပြီးရင် ဖြစ်ပျက်ဟာကျုပ်တို့က မြင်ပြီးရင် ပျက်တာပါပဲလို့ မဆို၊ မြင်ပြီးရင် ပျောက်တာပါပဲ ကျုပ်တို့က အမှတ်မထားပါဘူးလို့ ခင်ဗျားတို့က တော်အောင်သုံး မနေနဲ့၊ စင်စစ်အားဖြင့်တော့သူတို့ကိုကပျက်နေတာ... (မှန်ပါဘုရား)၊ သူတို့ကိုက ပျက်နေတာ ဒေါ်ခန့်.ရေ... (မှန်လှပါဘုရား)၊ ရိပ်မိပြီလား... (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒကာ ဒကာမတို့ ဝိပဿနာ ရှုနည်းသည် မျက်လုံး ဥပေက္ခာဝေဒနာပေါ်တာလည်း ခုနကပြောခဲ့တဲ့ သုံးခုနဲ့ ခေါင်းနှိမ်တာနဲ့သာ သုံးခုနဲ့သာတွဲလိုက်... (မှန်လှပါဘုရား)။

မိမိစိတ်ကို ထားရာနေဖို့

တွဲလိုက်လို့ရှိရင် သမ္မာသမာဓိ ဆိုတာ ဒကာ ဒကာမ တို့၊ သမ္မာက-မှန်ကန်တာ၊ သမာဓိက-တည်ကြည်တာ၊ အမှန် အကန်တည်ကြည်မှုအရေးကြီးတယ်၊ အမှန်အကန် တည်ကြည်ဖို့ အရေးကြီးတယ် ဒကာစိန်ရ၊ အမှန်အကန် တည်ကြည်ဖို့ဆိုတာ တာတုံးဆိုတော့ မိမိစိတ်ကိုထားရာ နေဖို့ပါပဲ။ မိမိစိတ်ကလေးကို ထားရာနေဖို့ပါပဲ။

အဲ့ဒါ သမာဓိက ခေါင်းစီးပြီးသကာလ မိမိတို့၏ ရှုတဲ့ ဉာဏ်ကလေး သတိကလေးကို သမာဓိက ခေါင်းစီးပြီး သကာလ သူကမင်းသတိကလေးအဲ့ဒီကိုသွား၊ မင်းပညာလေး ဖြစ်ပျက် ရှိတဲ့ ဆီသွားလို့ သမာဓိက အမှန်အကန်ဖြစ်ပျက်ရှိတဲ့ဆီကို

ရောက်အောင်ပို့ပြီးသကာလ နေတာသည် သမာဓိ အလုပ်လို့
ဒကာ ဒကာမတွေကမှတ်ပါ။ . . (မှန်ပါဘုရား)။

သမ္မာသမာဓိ ဆိုတာသည် အမှန်အကန် တည်ကြည်
မှုအမှန်အကန်တည်ကြည်မှု ဒကာစိန်ဘာပါလိမ့်မတုံး သမာဓိ
ဆိုတာ။ . . (အမှန်အကန်တည်ကြည်မှုပါဘုရား)။

အမှန်အကန်တည်ကြည်မှု

အမှန်အကန်တည်ကြည်မှု၊ သမ္မာက- အမှန်အကန်၊
သမာဓိက-တည်ကြည်တာ-ဟုတ်လား၊ အမှန်အကန်တည်
ကြည်မှုကို ဘာခေါ်ကြမယ်။ . . (သမ္မာသမာဓိပါဘုရား)၊
အေး။ . . သမ္မာ သမာဓိလို့ ဒေါ်ခန့်တို့ မှတ်ကြစမ်းပါ။

အမှန်အကန်တည်ကြည်မှုကို သမ္မာသမာဓိလို့ ခေါ်
တယ်။ အဲဒီ သမာဓိ ဒကာ ဒကာမတွေက သမာဓိဆိုတာသည်
ခိုင်မြဲပြီးသကာလ ရုပ်ကြီးတွေကိုင်နေတာကိုဆိုတာ မဟုတ်ပါဘူး။

တချို့နေရာတွေမှာ ရုပ်တွေခိုင်ပြီး သကာလနေတာ
ရှိတယ်၊ အဲဒါမျိုးမဟုတ်ဘူး၊ ဝေဒနာလေးဟာ၊ ဥပမာ- မျက်လုံး
ထဲ ဥပေက္ခာဝေဒနာပေါ်တယ်၊ ကိုယ်ပေါ်မှာသုခ၊ ဒုက္ခပေါ်
တယ်၊ အဲဒီ သုခ ဒုက္ခရှိတဲ့နေရာဟာ အဖေါ်ပါတဲ့ သမာဓိက
အမှန်အကန်တည်ရမယ်။ . . (မှန်ပါဘုရား)။

ဖြစ်ဖော် ဖြစ်ဖက်တွေကိုလည်း မင်းတို့ အဲဒီကိုသွား ကွ၊
မင်းတို့သည်ကား ကိုယ်ပေါ်မှာသုခပေါ်တယ်၊ အဲဒီ သုခဖြစ်
ပျက်ဆီသွား၊ သမာဓိက ခေါင်းဆောင်လိုက်တယ်၊ သမာဓိက

ခေါင်းဆောင်လိုက်တော့ သတိကလည်း မနေသာ၊ အဲဒီသွား
ပညာကလည်း မနေသာအဲဒီရွှ၊ ဝီရိယကလည်းမနေ သာ၊ အဲဒီ
ဝီရိယစိုက်၊ ဟုတ်လား... (မှန်ပါဘုရား)။

ဝိတက်ကလည်း မနေသာ အဲဒီရွှ၊ ဝိစာရကလည်း မနေ
သာ အဲဒီပဲ သုံးသပ်၊ ရိပ်မိကြပြီလား... (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

လူတစ်ယောက်နဲ့ နွား (၇)ကောင်

ဒါဖြင့် သမာဓိကလေးဟာ လောကီဥပမာပြောကြပါစို့
ဆိုလို့ရှိရင်ဖြင့် နွားခုနစ်ကောင်ကို လူတစ်ယောက်က ကျောင်း
တဲ့အခါကျလို့ရှိရင် ဒီလမ်းမှတစ်ပါးနွားတွေဘယ်မှ မသွားရအောင်
ဒကာစိန်ရေ ကြိမ်တဝင့်ဝင့်၊ တုတ်တဝင့်ဝင့်နဲ့နွား ခုနစ်ကောင်ကို
ကျောင်းတော့ နွားခုနစ်ကောင်ဟာ ဒီလမ်းပဲသွားနေတယ်...
(မှန်ပါဘုရား)။

ဘေးကိုမတက်ရဘူး၊ အဲဒီကဲ့သို့ မတက်တော့နွားခုနစ်
ကောင်၏ သဘောသည် ဘယ်သူ့အပေါ်မှာ မှီပြီးသကာလ
အဖြောင့်သွားနေကြပါလိမ့်မလဲလို့ မေးလိုက်တဲ့အခါကျတော့
နွားကျောင်းသားတစ်ယောက်အပေါ်မှာမှီပြီး အဖြောင့်သွားနေ
တယ်၊ မောင်ထွန်းရင် ရှင်းပြီလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

နွားကျောင်းသားတစ်ယောက်အပေါ် အမှီပြုပြီးသကာလ
အဖြောင့်သွားနေတယ်လို့ ဒကာ ဒကာမတွေ မှတ်လိုက်စမ်း
ပါ... (မှန်ပါဘုရား)။

နွားကျောင်းသားက သမာဓိနဲ့တူတယ်

ဒါဖြင့် နွားကျောင်းသားသည် ဒီနွားတွေ၏ သူသွားလို
တဲ့လမ်း၊ သူသွားလိုတဲ့မြက်ခင်းကို နွားကျောင်းသားက နွားခုနစ်
ကောင်ကိုဘယ်မှမရွှေ့မပြောင်းရအောင် သူသွားလိုတဲ့မြက်ခင်း၊
သူသွားလိုတဲ့ရေအိုင်၊ နွားခုနစ်ကောင်ကို တစ်ယောက်တည်းက
နေ မကျောင်းဘူးလား... (ကျောင်းပါတယ်ဘုရား)။

ကျောင်းတဲ့အခါကျတော့ ဒီနွားတွေသည် သူ့အလိုတိုင်း
နွားကျောင်းသား၏ အလိုတိုင်း ရေအိုင်ရှိရာနဲ့ မြက်ရှိရာကိုသာ
သွားရတယ်။ ဒီပြင်တောတောင်တွေ လှည့်ပတ်ပြီးသွားချင်လို့ဖြစ်
သေးရဲ့လား... (မဖြစ်ပါဘူးဘုရား)။ ဘယ်သူ့သတ္တိပါလိမ့်...
(နွားကျောင်းသားသတ္တိပါဘုရား)။

ဒီမှာလည်း ကျန်တဲ့ မဂ္ဂင်ခုနစ်ပါး ဒကာ ဒကာမတွေမှတ်
လိုက်စမ်း၊ ဒီနေ့တော့ မဂ္ဂင်ခုနစ်ပါးတွေကို ဘာတုံး၊ သမာဓိ
ချန်လှုပ်ထား ကျန်တဲ့ မဂ္ဂင်ခုနစ်ပါးက-

သမ္မာဒိဋ္ဌိ

သမ္မာသင်္ကပ္ပ

သမ္မာဝါစာ

သမ္မာကမ္မန္တ

သမ္မာအာဇီဝ

သမ္မာဝါယာမ

သမ္မာသတိ၊

ကျန်တဲ့(၇)ပါးမရှိဘူးလား... (ရှိပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒီ (၇)ပါးက နွားနဲ့တူတယ်၊ သမာဓိက နွားကျောင်းသားနဲ့တူတယ်။

ဖြစ်ပျက်ဆီသွားကြ

အဲဒီ နွားကျောင်းသားတည်းဟူသော သမာဓိကသူ့အလိုလိုက်ပြီး နွားတွေဟာ အလိုရှိတဲ့ဆီ၊ မြက်ခင်းရှိရာ၊ ရေအိုင်ရှိရာသို့ နွားကျောင်းသားသဘောသို့နွားတွေသည် အကုန်လိုက်ရဘိသကဲ့သို့ ခင်ဗျားတို့ဖြစ်ပျက်တည်းဟူသော မြက်ခင်း၊ ဖြစ်ပျက်တည်းဟူသော ရေအိုင်ရှိရာသို့ သမာဓိက တစ်ခါတည်းကျန်တဲ့(၇)ပါးကို အကုန်ခြုံပြီး သကာလ မင်းတို့အဲဒီသွားကြ။

ဖြစ်ပျက် မြက်ခင်းရှိတဲ့ဆီသွား၊ ဖြစ်ပျက်ရေအိုင်ရှိတဲ့ဆီသွားလို့ အကုန်ကိုကြီးစိုးထားလိုက်တာ... (မှန်လှပါဘုရား)။ ရိပ်မိပြီလား... (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

အဲဒီကဲ့သို့ ရိပ်မိတော့ ဪ... သမာဓိန္ဒြေဆိုတာ ဟုတ်လိုက်လေတယ်၊ အားလုံးအပေါ် ကြီးစိုးသွားတယ်... (မှန်လှပါဘုရား)။ ရိပ်မိကြပြီလား... (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

နွားကျောင်းသားတစ်ယောက်တည်းက နွားခုနစ်ကောင် အပေါ်မှာ ကြီးစိုးသွားတယ်... (မှန်ပါ)။ ဒီ ဒကာ ဒကာမတွေ အလုပ်လုပ်တော့လည်း မြက်ခင်းနဲ့တူတဲ့ ဖြစ်ပျက် ပေါ့ဗျာ၊ ဝေဒနာဖြစ်ပျက်၊ အဲဒီကဲ့သို့ ဝေဒနာဖြစ်ပျက်တွေ အပေါ်၌

မင်းတို့သတိလည်း ဘယ်မှမသွားရ၊ ပညာလည်း ဘယ်မှမသွားရ၊ အလုံးစုံ ကျန်တဲ့(၇)ပါး ဝီရိယလည်း ဘယ်မှမသွားရ၊ အဲဒီနေရာပဲသွားရမယ်လို့ဆိုတာ ဘယ်သူခေါင်းဆောင်တယ်ဆိုတာ ဒကာ ဒကာမတွေရိပ်မိပါပြီ. . . (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

သမာဓိက အကြီးအမှူး

ဘယ်သူခေါင်းဆောင်သတဲ့. . . (သမာဓိခေါင်းဆောင်ပါတယ်ဘုရား)။ အဲဒီတော့ သမာဓိကကြီးစိုးသောကြောင့်(ဝါ) အကြီးအမှူး ဦးစီးနာယက ဖြစ်လေသောကြောင့် ကျန်တဲ့(၇)ခုတွေဟာ သူခိုင်းတဲ့ ဖြစ်ပျက်မြက်ခင်း ပေါ်မှတစ်ပါး၊ ရေအိုင်ပေါ်မှ တစ်ပါး၊ ဒကာသိုက်ဘယ်မှမသွားဘူး. . . (မှန်ပါဘုရား)၊ ရိပ်မိကြပြီလား. . . (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒကာ ဒကာမတို့ သေသေချာချာခင်ဗျားတို့ ဝေဒနာလေးဟာကိုယ်ပေါ်မှာ ပေါ်တယ်သုခလေး၊ အင်း. . . လေကလေးတိုက်လို့ချမ်းသာလိုက်တာ၊ ကော်ဇောလေးပေါ်ထိုင်ရလို့ ဟန်ရလိုက်တာဆိုတော့ သုခဝေဒနာလေး မပေါ်ဘူးလား. . . (ပေါ်ပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒီနေရာလေးကို သမာဓိက ဦးတည်လိုက်ပြီဆိုလို့ရှိရင် ကျန်တဲ့(၇)ပါးဟာ မောင်ထွန်းလှိုင်သူတို့လည်း အဲဒီဦးတည်တာ. . . (မှန်ပါဘုရား)၊ ပြေးနိုင်သေးရဲ့လား. . . (မပြေးနိုင်ပါဘုရား)။

ဘယ်သူကြီးစိုးနေသတုံး... (သမာဓိကြီးစိုးနေပါတယ် ဘုရား)။ သမာဓိကြီးစိုးနေသောကြောင့် မတုတို့ သမာဓိသည် သမာဓိလို့မဆိုတော့ဘူး။ ဣန္ဒြေအစိုးရတယ်... (မှန်ပါဘုရား)။ ကျန်တဲ့(၇)ပါးအပေါ်မှာအစိုးရတယ်... (မှန်ပါဘုရား)။

သမာဓိန္ဒြေဆိုက်အောင်

အစိုးရတော့ သူ့အလိုမလိုက်ရဘူးလား... (လိုက်ရပါတယ်ဘုရား)။ အေး... သူ့အလိုလိုက်ကြရတယ်။ အဲဒါကြောင့် သမာဓိန္ဒြေဆိုက်အောင် ဒကာ ဒကာမတွေက ဝေဒနာတည်း ဟူသော မြက်ခင်းကို ရှုချင်လို့ရှိရင် သမာဓိန္ဒြေမင်းဖြင့် ခိုင်ခိုင် မြဲမြဲ တည်တည်ကြည်ကြည်ကြီးကို ရှုမယ်ဆိုပြီး စိတ်ထား ပြင်းပြတဲ့ ဝီရိယနဲ့တွဲပြီးသကာလ မနေ့ကပြောသလို သမာဓိကို ခေါင်းဆောင်ထားပြီး ရှုလိုက်မယ်ဆိုရင် ခင်ဗျားတို့ဖြစ်ပျက် ဘယ်မှ မပြေးနိုင်ဘူး... (မှန်ပါဘုရား)။

ပြေးနိုင်သေးရဲ့လား... (မပြေးနိုင်ပါဘူးဘုရား)။ မပြေးနိုင်တော့ ဒီဖြစ်ပျက်မပြေးနိုင်တော့ကို ဘာဖြစ်လို့ မပြေးနိုင်ရသတုံးလို့မေးတော့ ဒီ သမာဓိကကြီးစိုးပြီး နွား နွား(၇)ကောင်နဲ့ တူတဲ့ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာသင်္ကပ္ပ၊ သမ္မာဝါစာ အစရှိသည်တို့ မင်းတို့ဘယ်မှ မပြေးရဘူး။ မင်းတို့ဖြစ်ပျက် မြက်ခင်းအပေါ်မှာ သာ ကျက်စားရမယ်ဆိုတော့ ဒကာသိုက်ရေ ဘယ်ကျက်စားသတုံး... (ဖြစ်ပျက်မြက်ခင်းအပေါ်မှာဘုရား)။

ဖြစ်ပျက်အပေါ်မှာ ကျက်စားခိုင်းပါ

ဒေါ်အုန်းခင်ရေ ဖြစ်ပျက်ပေါ့နော်. . . (မှန်ပါဘုရား)။
အဲ့ဒီကဲ့သို့ ဒကာ ဒကာမတွေက ဖြစ်ပျက်အပေါ်မှာ ကျက်
စားခိုင်းလိုက်လို့၊ ဖြစ်ပျက်အပေါ်မှာ ကျက်စားခိုင်းနိုင်လို့၊
မဂ္ဂင်(၇) ပါးတည်ရော၊ ခေါင်းဆောင်သွားပြီဆိုမှဖြင့် ဒါ- ဟိုက
ဖြစ်ပျက်ကဒုက္ခသစ္စာဖြစ်၍ ဒီကဖြစ်မှုကလေး မဂ္ဂသစ္စာလာ
ဖြစ်တယ်. . . (မှန်ပါဘုရား)။ ဘယ်လောက်အဖိုးတန်သတဲ့. . .
(တန်ပါတယ်ဘုရား)။

အဲ့ဒါ ဒကာ ဒကာမတွေက မဂ်ရချင်တဲ့ ဒကာ ဒကာမ
တွေ၊ အပါယ်တံခါးပိတ်ချင်တဲ့ ဒကာ ဒကာမတွေ၊ အိုနာ သေနဲ့
အဆက်ပြတ်ချင်တဲ့ ဒကာဒကာမတွေဖြစ်ပါမူကား သမာဓိ
ကြီးကြီးကျယ်ကျယ်ထားပြီးသကာလ ကျန်(၇)ပါးကို ဖြစ်ပျက်
မြက်ခင်းဆီသို့ လွှတ်ပေးစမ်းပါ. . . (မှန်လှပါ ဘုရား)။

သမာဓိအရေးကြီးလို့

ဒကာသိုက်ရေ ဒီနေ့ ပြောတဲ့တရားဟာ ဂရုစိုက်ပါ။
ဂရုစိုက်ကြပါတဲ့ ဘုန်းကြီးတို့၊ ဒကာ ဒကာမတွေ သမာဓိ အရေး
ကြီးလို့ပြောနေတယ် ဒေါ်အုန်းခင်ရေ. . . (မှန်ပါဘုရား)။

သူက နွား(၇)ကောင်ကျောင်းနိုင်တဲ့ စွမ်းရည်သတ္တိ
ရှိတယ်. . . (မှန်ပါဘုရား)။ ကျန်တဲ့ မဂ္ဂင်(၇)ပါးကို သူအလို

ရှိတဲ့ဆီသို့သွားအောင် သူတတ်နိုင်တဲ့စွမ်းရည်သတ္တိရှိတယ်...
(မှန်ပါဘုရား)။

အဲ့ဒီတော့ မောင်ထွန်းလှိုင် သမာဓိဟာ ပေါ့ပေါ့လုပ်
လို့မရဘူး... (မရပါဘုရား)၊ သမာဓိဟာ အရေးကြီးတယ်...
(မှန်ပါဘုရား)ဟေ့... မောင်ဘညွန့်တို့သဘောကျပြီလား...
(ကျပါပြီဘုရား)၊ အင်မတန်အရေးမကြီးဘူးလား... (ကြီးပါတယ်
ဘုရား)။

နွား(၇)ကောင်၊ နွားကျောင်းသားတစ်ယောက်က နိုင်
တယ်ဆိုကတည်းက နွားကျောင်းသား၏ တန်ခိုးအာဏာသည်
ဒကာစိန် တော်တော်သတ္တိထက်တယ်... (မှန်ပါ)၊ တော်တော်
သတ္တိမထက်ဘူးလား... (ထက်ပါတယ်ဘုရား)။

ဝိပဿနာရှုတဲ့အခါကျတော့

ထို့အတူပဲ ဒကာဒကာမတို့ ဝိပဿနာရှုတဲ့အခါကျ
တော့ အဲ့ဒီဝေဒနာ ဖြစ်ပျက်ဆီမှတစ်ပါး မင်းတို့ဘယ်မှ
မသွားရဘူး၊ ဒီမှာပဲ ဦးတည့်ကြရမယ်၊ ဒီကိုပဲ ဦးတိုက်ကြရမယ်၊
ဒီကိုသာလျှင် အဖြောင့်သွားကြရမယ်လို့ဆိုတာက သမာဓိ၏
တန်ခိုး၊ ဒကာသိုက်ရေ ရိပ်မိပြီလား... (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

တယ် တန်ခိုးကြီးပါလား... (ကြီးပါတယ်ဘုရား)၊
အေး... ဒါကြောင့် ဒီသမာဓိကိုဒီလောက်အရေးကြီးတယ်
ဆိုတာ ဘုရားကဒကာ ဒကာမတွေအတွက် မှာလိုက်တယ်

ဆိုတာ တယ်နားထောင်ဖို့ကောင်းတယ်. . . (မှန်ပါဘုရား)။

သမာဓိကို အသုံးပြုကြစမ်းပါ

သမာဓိများ အရေးတကြီး အသုံးပြုကြစမ်းပါ။ မင်းတို့ သမာဓိဟာ မင်းတို့ သန္တာန်ရှိပါရဲ့သားနဲ့ မင်းတို့ အသုံးမချ တတ်တာနဲ့ မင်းတို့ မဂ်ဖိုလ်ကြီးနဲ့ အလွဲကြီးလွဲပြီး အကွဲကြီး ကွဲနေရတယ်။ ဒါကြောင့် မင်းတို့ အဆင်းရဲကြီး ဆင်းရဲပြီး သကာလ သံသရာထဲနေကြရတယ်။

မင်းတို့ သမာဓိ အသုံးမချလို့ဆိုတော့ သမာဓိ ဦးတည် လိုက်တယ်ဆိုတော့ ပညာကလည်းပြေးနိုင်သေးရဲ့လား. . . (မပြေးနိုင်ပါဘူးဘုရား)။

မပြေးနိုင်တော့ဘူး၊ တစ်ခါတည်းဖြစ်ပျက်အပေါ်မှာပဲ ဦးတည်ပြီးနေရတော့ အဲ့ဒါ ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး ဈာယ ဘိက္ခု မာစ ပမာဒေါ။

ဘိက္ခု- သံသရာဘေးကို ရှုလေ့ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
ဈာယ-စိုက်စိုက်စူးစူး တစ်ခါတည်း ဖြစ်ပျက်အပေါ်၌ ရှုလိုက်ပါ။
မာစ ပမာဒေါ- တဲ့ မေ့လျော့ပေါ့ဆ၍ မနေလိုက်နဲ့ကွ၊ ဖြစ်ပျက် သာ စူးစူးစိုက်စိုက်ရှုပါ. . . (မှန်ပါဘုရား)။

ကာမဂုဏ်နဲ့ မမေ့လျော့နဲ့.

ဘုရားက မှာတော်မူတယ်။ တေ- သင်၏၊ စိတ္တံ- စိတ်သည်။ ကာမဂုဏေ - ငါးဖြာအာရုံ ကာမဂုဏ်နဲ့၊ မာရမဿု- မမေ့လျော့လိုက်ပါနဲ့။

မင်းတို့၊ စိတ်ဟာတဲ့ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟတို့၏ ကျက်စားတဲ့ နေရာဌာနကို မင်းတို့၊ ကျက်စားမနေပါနဲ့တဲ့။ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟတို့ဟာ အကောင်းကြိုက်တွေဗျ... (မှန်ပါဘုရား)။

အဲဒီ သူကျက်စားချင်တဲ့ဆီ မင်းတို့က မကျက်စားစေနဲ့၊ ဒီဖြစ်ပျက်တည်းဟူသော အနိစ္စလက္ခဏာအပေါ်၌လည်း ကောင်း၊ ဒုက္ခသစ္စာအပေါ်၌လည်းကောင်း၊ ဒကာ ဒကာမတွေသည်တဲ့ သမာဓိနဲ့ စူးစူးစိုက်စိုက်ရှုလိုက်ပါ။

အကယ်၍များတဲ့ တပည့်တော်တို့၊ စိတ်ဟာ ငါးပါးအာရုံ ကာမဂုဏ်တွေကို လိုက်ပြီး ရှုနေမယ်၊ လိုက်စားနေမယ်ဆိုလို့ ရှိရင်ဖြင့် မာလောဟဂုဠံ ဂိလိပမတ္ထော၊ လောဟဂုဠံ- ပူလောင်တဲ့ သံတွေခဲကို၊ မာဂိလိ-မမျိုမိစေနဲ့။

သံတွေခဲကို မမျိုမိစေနဲ့.

မင်းတို့၊ ငါးပါးအာရုံကာမဂုဏ်တွေထဲ သားသမီး ခင်ပွန်းအစရှိသည်တို့၊ ဒကာ ဒကာမတွေက ရှုနေတုန်း ဟိုဘက်

ကိုခင်မိမယ်ဆိုလို့ရှိရင် အဲဒါ သံတွေခဲမျိုလိုက်တာလို့ ကိုယ့်စိတ်ထဲ ဆုံးဖြတ်ချက်ချလိုက်... (မှန်လှပါဘုရား)။

အင်း... သားကိစ္စရှိလို့၊ မြေးကိစ္စရှိလို့ စိတ်ကလေးက ပြေးသွားတယ်ဆိုလို့ရှိရင်ဖြင့်၊ မတု-တို့ သံတွေခဲမျိုလိုက်တာပဲ... (မှန်လှပါဘုရား)၊ ရှုနေရင်းမတ္တနဲ့ပေါ့ ဒကာစိန်ရာ... (မှန်လှပါဘုရား)။

သံတွေခဲကို မျိုတယ်လို့မှတ်

သားရေးသမီးရေး စီးပွားရေးကို ကြောင့်ကြသလိုလို၊ စိုးရိမ်သလိုလို၊ လွမ်းဆွတ်သလိုလို လာခဲ့လို့ရှိရင် အဲဒါ ရှုနေရင်းမတ္တ လာလို့ရှိရင်သံတွေခဲမျိုတယ်လို့သာ ဘုရားကမှတ်လိုက်တဲ့... (မှန်ပါဘုရား)၊ ရိပ်မိကြပြီလား... (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

သံတွေခဲ မမျိုမိပါစေနဲ့ မှာတော်မူလိုက်ပါတယ်။ မာလောဟ ဂုဠ် မာစ ပမာဒေါ- မေ့လျော့သည်ဖြစ်၍ လောဟဂုဠ်-ငရဲ ကျဖန် ပူလောင်ရဲရဲ သံတွေခဲကို၊ မာဂိလိမမျိုမိပါစေနဲ့။

မင်းတို့ စူးစူးစိုက်စိုက် လုပ်ပါကွာတဲ့၊ မင်းတို့ နေ့တိုင်း စားသောက်နေတဲ့ သားရေး၊ သမီးရေး၊ စီးပွားရေး၊ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟဖြစ်တဲ့ အရေးတွေဟာဖြင့် သံတွေခဲမျိုနေတာဟေ့၊ မင်းတို့အတွက်ဟာ အင်မတန်ကြောက်စရာကောင်း

တယ်... (မှန်ပါဘုရား)။

သံတွေခဲဆိုတာ

သံတွေခဲဆိုတာ မီးရဲရဲတောက်သည့် သံခဲကိုဆိုသည်
... (မှန်ပါဘုရား)။ အဲဒါ ပါးစပ်ထဲထည့်ပြီး ဒကာ ဒကာမတွေ
မျိုလိုက်မယ်ဆိုလို့ ရှိရင်ဖြင့် တစ်ခါတည်း ဒွါရက ပေါက်ထွက်ပြီး
အူတွေပါပြတ်ထွက်ပြီး အသက်ဆုံးခြင်းသို့ ရောက်ရမယ်...
(မှန်ပါဘုရား)။ ရိပ်မိကြပြီလား... (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ခင်ဗျားတို့ ဝိပဿနာရှုနေလို့ ရှိရင် သမာဓိက
နွား(၇)ကောင် ကျောင်းသလို ဖြစ်ပျက်ပေါ်မှတစ်ပါး၊ ဘယ်မှ
မသွားစေဘူးဟေ့၊ ပညာကိုလည်း ဘယ်မှမသွားစေဘူး၊ သတိကို
လည်း ဘယ်မှမသွားစေ၊ သမာဓိကိုလည်း ဘယ်မှမသွား၊ ဒီ
ဝိတက်ဝိစာရ ဘယ်မှမသွားစေဘဲ ဒီအပေါ်မှာထား...
(မှန်ပါဘုရား)။

ဒီအပေါ်ဆိုတာ ဘာပါလိမ့်မလဲလို့ ဆိုတော့ ဖြစ်ပျက်
ပေါ့... (မှန်ပါဘုရား)။ ရိပ်မိပြီလား... (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

စိတ်တည်တည်ကြည်ကြည်ထားပါ

ဝေဒနာလေး၏ဖြစ်ပျက်အပေါ်မှာ ဒကာဒကာမတွေ စိတ်
တည်တည်ကြည်ကြည်ထားပါ။ ဘယ်မှမပြေးပါစေနဲ့၊ အဲဒီမပြေး

လိုက်လို့ ရှိလို့ ရှိရင် ဖြင့်ခင်ဗျားတို့ သမာဓိကနိုင်သွားပြီဆိုတော့ ကျန်တဲ့ပညာတို့၊ သီလမဂ္ဂင်တို့၊ ပညာမဂ္ဂင်တို့ မောင်ထွန်းလှိုင်တို့ပေါ်မှာ အကုန်ရောက်တယ်... (မှန်ပါဘုရား)။

မရောက်သေးဘူးလား... (ရောက်ပါတယ်ဘုရား)။
ဖြစ်ပျက်အပေါ်မှာ အကုန်ရောက်ပြီ၊ ဒေါ်အုန်းခင်ရေ...
ဖြစ်ပျက်အပေါ် အကုန်ရောက်တဲ့အခါကျတော့ ဪ...
သူတို့ကအမှန်သိတယ်... သမာဓိကတော့ ဒီမတိမ်းမစောင်း
အောင်ပို့ပေးတာပဲ... (မှန်ပါဘုရား)။

တကယ်သိတာကတော့ သတိတို့ပညာတို့ကသိတာ...
(မှန်ပါဘုရား)။ သတိက သတိထားရမယ်၊ ပညာက သိတယ်၊
ပညာကသိတဲ့အခါကျတော့ ဪ... တို့ ဒီရောက်လာတာ
သည် ဘယ်သူ့ကြောင့် ပါလိမ့်မတုံးလို့ ပညာကကြည့်လိုက်တဲ့
အခါ သမာဓိမောင်းနှင်ထုတ်လိုက်တာကိုးဆိုတာ ပေါ်လာ
တယ်... (မှန်ပါဘုရား)။

ပညာကဖြစ်ပျက်ရှိတဲ့ဆီရောက်တယ်

သမာဓိက မောင်းနှင်ထုတ်သမား၊ ပညာတို့က မောင်း
နှင်လိုက်လို့ သွားပြီးသကာလ ဟိုမှာဘယ်လိုကိစ္စပါလိမ့်မတုံးလို့
သွားကြည့်သမား... (မှန်ပါဘုရား)။ ဟော... မမြဲတဲ့ ကိစ္စကြီး
ပါလား ဟော... သွားမြင်တယ် ဒကာစိန်၊ ရိပ်မိပြီလား...

(ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

သမာဓိက မောင်းနှင်ထုတ်လိုက်တော့ ပညာကဖြစ်
ပျက်ရှိတဲ့ဆီ ရောက်မသွားဘူးလား... (ရောက်သွားပါတယ်
ဘုရား)။ ရောက်သွားတဲ့အခါကျတော့ သမာဓိက မောင်းနှင်
ထုတ်လိုက်လို့ ပညာက ကြည့်လိုက်တဲ့အခါ ဒါ ဘာပါလိမ့်
မတုံးဆိုတဲ့ ဥစ္စာသည် ဝိတက်က စုံစမ်းလိုက်လို့ ဝိစာရက
လှည့်သုံးသပ်လိုက်တာ... (မှန်ပါဘုရား)။

ဝိတက်၊ ဝိစာရ

အဲ့ဒီ ဝိတက်၊ ဝိစာရတွေက လှည့်ပြီး သုံးသပ်လိုက်
တဲ့အခါကျလို့ ရှိရင်ဖြင့်တဲ့ ဪ... ဒါသည်ကားလို့ဆိုလို့
ရှိရင်ဖြင့် ဖြစ်ပြီးပျက်တဲ့ တရားထူးလေးပဲ၊ တခြားဘာမှ
မတွေ့ဘူး... (မှန်ပါဘုရား)။ အဖြစ်နဲ့အပျက်ပဲတွေ့တယ်...
(မှန်ပါဘုရား)။ ဖြစ်ပြီးပျက်တဲ့ ဓမ္မအထူးလေးပဲလို့ သွားတွေ့
တယ်... (မှန်ပါဘုရား)။

အဲ့ဒီ သူတို့တွေတာသည် ဒီသမာဓိက နောက်က
မောင်းနှင်ထုတ်လို့သာလျှင် ပညာက တွေ့တာ... (မှန်ပါ
ဘုရား)။ နို့မဟုတ်ရင်တွေ့ပါ့မလား... (မတွေ့ပါဘူးဘုရား)။

ဒါကြောင့် ခင်ဗျားတို့ ပညာတော့ဖြင့် အမြတ်ဆုံး
ရောက်အောင် ထားကြပါတော့၊ သို့သော် သမာဓိမပို့ရင်

မရောက်ဘူး... ဒကာသိုက်ရေ ရိပ်မိပြီလား... (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။ သမာဓိအရေးကြီးပုံပေါ်ပြီလား... (ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

အေး... သမာဓိ အရေးကြီးတာ ပေါ်ကြပါတော့၊ သမာဓိက မောင်းနှင်ထုတ်လိုက်မှ ဒကာစိန်ရ ဖြစ်ပျက်ပေါ်ဒေါ်ခန့်တို့ ဉာဏ်ရောက်တယ်ဆိုတာ ရိပ်မိပြီလား... (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။ သမာဓိမပို့ရင်... (မရောက်ပါဘူးဘုရား)။

သူ့နေရာနဲ့သူ့အရေးကြီးတယ်

မရောက်ဘူးဆိုတော့ ဪ... သူ့နေရာနဲ့သူ့အရေးကြီးပါလား၊ တစ်ခါ သမာဓိချည့်ထုတ်ကြိုးစားလိုက်ပြန်လို့ရှိရင် သမာဓိက လွန်သွားပြန်လို့ရှိရင်လည်း ဒကာဒကာမတို့ ဟိုပညာတွေသူမပို့နိုင်ဘူး... (မပို့နိုင်ပါဘုရား)။

အဲဒီတော့ သမာဓိသည်ကားလို့ဆိုရင် မလွန်မှသူကလည်းပို့နိုင်တာ... (မှန်ပါဘုရား)၊ အမှန်သွားမှ၊ သိပ်ပြီးတစ်ကောင်တည်း နင်းမောင်းလိုက်ပြီဆိုမှဖြင့် ကျန်တဲ့အကောင်တွေက လန့်ပြေးကုန်၊ ဟိုကုန်းတက်၊ ဒီကုန်းတက် ဖြစ်လာမှာပေါ့... (မှန်ပါဘုရား)။

မှန်မှန်ထားပြီး မှန်မှန်မောင်းလိုက်တဲ့အခါကျတော့ ဖြစ်ပျက်မြက်ခင်းဖြစ်ပျက်ရေအိုင်ဆီမှတစ်ပါး ဒကာစိန်ဘယ်မှမသွားဘူး... (မသွားပါဘုရား)၊ ရိပ်မိကြပြီလား...

(ရိပ်မိပါ ပြီဘုရား)။

ငါသံတွေခဲမျှပါပေါ့လား

ဒါဖြင့် သမာဓိ ဘယ်လောက်အရေးကြီးသတုံး...
(အရေးကြီးပါတယ်ဘုရား)။ အဲဒီအချိန်တိုင်း ခင်ဗျားတို့ ဆုံးမ
ကြစမ်းပါတဲ့၊ စိတ်ကလေးက ထွက်ပြေးတယ်၊ သားဘက်
ထွက်ပြေးလိုက်၊ သမီးဘက်ထွက်ပြေးလိုက်၊ ပစ္စည်းဘက်ထွက်ပြေး
လိုက် ကြောင့်ကြတဲ့ဘက်များ ထွက်သွားလိုက်လို့ ရှိရင်
ငါသံတွေခဲမျှပါပေါ့လား၊ သေခြင်းဆိုးသေရတော့မှာပဲလို့ ကိုယ့်
ကိုယ်ကိုဆုံးမလိုက်... (မှန်လှပါဘုရား)။

တစ်ခါတည်း ဖြစ်ပျက်ဘက်ကိုပဲ သမာဓိကိုပြန်လှည့်
... (မှန်လှပါဘုရား)။ အဲဒါ သံတွေခဲမျှတာတဲ့ ဘုရားက...
(မှန်ပါဘုရား)။

မာဂီလိ - အဲဒီလိုမျိုးမိပြီဆိုမှဖြင့် ဒကာ ဒကာမတို့တဲ့၊
ဒီလို မျိုးမိပြီဆိုမှဖြင့် ခင်ဗျားတို့သည် လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ
ကောက်ကျစ်တာနဲ့ သေသည်၏အခြားမဲ့၌ အပါယ်မရောက်
ပေဘူးလား... (ရောက်ပါတယ်ဘုရား)။

အပါယ်ရောက်ရင် အယူခံစရာမရှိ

အပါယ်ရောက်သွားတဲ့အခါကျတော့ သြော်... ငါ ဆရာဘုန်းကြီးခိုင်းတာ မလုပ်မိဘူး၊ ယခုတော့ဖြင့် ပူလှချည်ရဲ့၊ လောင်လှချည်ရဲ့၊ ဒီဒယ်အိုးကြီးထဲမှာ အကြော်အလှော် ခံပြီးသကာလ ဘယ်တော့မှလည်း လွတ်ရက်ကျွတ်ရက်ဆိုတာ ဘယ်သူ့မှလည်း အယူခံစရာမရှိဘူးရှိရဲ့လား... (မရှိပါဘူး ဘုရား)။

ကိုယ့်ကိုယ်က ဒီအထဲ ဝုန်းခနဲ သွားဖြစ်တယ်၊ ဘယ်သူ့ ချလိုက်တာတုံးမဆိုနဲ့၊ သဘောကျပြီလား... (ကျပါပြီ ဘုရား)။

အဲဒီတော့ ဘယ်သူ့ချလိုက်တာမှ ဆိုစရာမရှိတော့ဘူး၊ ဘယ်သူက လွတ်ပေးလိမ့်မယ် ဆိုတာကော... (မရှိပါဘူး ဘုရား)။ သြော်... ဒကာ ဒကာမတို့၏ ကံ၏စီမံသလို ခုနကလောဘ၊ ဒေါသတရားအားထုတ်ရင်း မတ္တနဲ့ပေါ်လာ သလို လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟတို့တည်းဟူသော ကံတွေက စီမံသလို အိုးထဲရောက်ပြီးသကာလ နေတော့မှ ပူလှချည်ရဲ့၊ လောင်လှချည်ရဲ့၊ ပူလှချည်ရဲ့၊ လောင်လှချည်ရဲ့ဆိုပြီး ဘယ်တော့ လွတ်ရက်ရှိပါ့မတုံးလို့ ကိုယ့်ဟာကိုယ်တွေးတော့ လည်း ဘယ်သူ့ဆီမှာ အယူခံစရာ၊ ဘယ်သူ့ကပ်စရာ ဒီထဲ ကလည်း မထွက်နိုင်ဘူး... (မှန်လှပါဘုရား)။

ဘယ်သူ့အယူခံပြီး ဘယ်သူ့ကပ်ကြမတုံး... (မရှိပါဘူးဘုရား)။ အဲဒီတော့ ဘယ်နှယ်စဉ်းစားကြမတုံး ရောက်နေမှတော့ ဘယ်နှယ်စဉ်းစားကြမတုံး... (ရောက်နေမှတော့ ဘာမှမတတ်နိုင်ပါဘူးဘုရား)။ ဘာမှ မတတ်နိုင်ဘူးဆိုတော့ သဘောကျပြီလား... (ကျပါပြီဘုရား)။

ဒေါ်ရွှေ... (မတတ်နိုင်ပါဘူးဘုရား)၊ ဒကာသိုက်တို့ကော... (မတတ်နိုင်ပါဘူးဘုရား)၊ မတတ်နိုင်တာက သခင်ရှာမတွေ့ဘူးတဲ့၊ ဘယ်သူချလိုက်လို့ ဒီအရပ်၊ ဒီဒေသရောက်ပါလိမ့်မလဲလို့ ဒကာ ဒကာမတွေက အဖြေရှာရမှာကိုယ်ရောက်လာတာ ရောက်လာတာသာသိတယ်၊ ဘယ်သူပို့လိုက်တယ်မသိဘူး... (မှန်ပါဘုရား)၊ သဘောကျပြီလား... (ကျပါပြီဘုရား)။

သားသမီးနဲ့ပျော်ပြီး မနေလိုက်နဲ့

အဲဒါ ခင်ဗျားတို့က သားနဲ့သမီးနဲ့ ဆွေနဲ့မျိုးနဲ့ ရောင်းလို့ဝယ်လို့ စားလို့သောက်လို့ ပျော်ပြီးမနေလိုက်နဲ့ အဲဒါတွေက လောဘဒေါသမောဟတွေ သူတို့ကတော့ဖြင့် ဒယ်အိုးရောက်အောင် ပို့လိုက်ပြီးသကာလ ခင်ဗျားတို့ကို ဒယ်အိုးထဲကထွက်လမ်း ကျွတ်လမ်းမရှိအောင် သူတို့ကလည်း ပစ်ချပြီးတော့ သူတို့က ဘာမှလိုက်စောင့်ရှောက်တော့တာ မဟုတ်ဘူး၊ ခိုမိပြီ

၄၂ * သစ္စာလေးပါးတရားတော်

လား... (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

အဲဒါ ဒကာ ဒကာမတို့ “ဈာယ ဘိက္ခု မာစပမာဒေါ၊
မာတေကာမဂုဏေ ရမဿုစိတ္တံ၊မာလောဟဂုဠံ ဂိလိပမတ္ထော၊
မာကန္တိ ဒုက္ခမိဒန္တိ ဒယုမာနော။

ဒယုမာနော - ဒယ်အိုးထဲမယ် မီးလောင်သည်ရှိသော်၊
ဣဒ္ဓိ- ဤပူလောင်ခြင်းသည်ကား၊ အတိ-အင်မတန် လွန်လှပါ
လား၊ အဟုတ်ပူပါလား၊ မာကန္တိ- ပူလောင်လှချည်ရဲ့လို့ငိုပြီး
အဲဒီကျတော့ မနေနဲ့ဟုတ်လား... (မှန်ပါဘုရား)။

ငရဲခံရသည့် ဒုက္ခ

ဣဒ္ဓိဒုက္ခ- ဤပူလောင်ခြင်း ဒုက္ခသည်ကားလို့ဆိုရင်၊
ဒယုမာနော- မီးလောင်သည်ရှိသော်၊ ဣဒ္ဓိဒုက္ခ-ငရဲ၌ ခံရသည့်
ဒုက္ခသည်၊မာကန္တိ-ပူလှချည်ရဲ့လို့ ငိုပြီးမနေနဲ့တဲ့၊ အလကား
ပဲတဲ့... (မှန်ပါဘုရား)။

ငိုနေလို့ ဘယ်သူမှ ခင်ဗျားတို့ကို လာသနားမှာမဟုတ်
ပါဘူး... (မှန်လှပါဘုရား)။ ဘယ်သူက ပို့လိုက်မှန်းကော သိရဲ့
လား... (မသိပါဘူးဘုရား)၊ မသိဘူး။

ကဲ... ဒကာ ဒကာမတို့ ကြက်ဝမ်းထဲကြက်ဥကလေး
ရောက်လာတာ ဘယ်သူက ပို့လိုက်တယ်လို့ သိရဲ့လား...
(မသိပါဘူးဘုရား)။ ကြက်ကောင်ကလေးတွေ ဖြစ်လာမှ ကြက်မ

ကြီးက မွေးတယ်လို့သာဆိုရတယ်၊ ခိပ်မိပြီလား.. . (ခိပ်မိပါပြီ ဘုရား)။

ကြက်မကြီးက မွေးတယ်လို့ ဆိုရတယ်၊ ဘယ်ကပို့လိုက်လို့ ကြက်ကလေးတွေ ဖြစ်လာပါလိမ့်မတုံးလို့ ခင်ဗျားတို့သိရဲ့လား.. . (မသိပါဘူးဘုရား)။

အဲ... ကြက်တိရစ္ဆာန် ဖြစ်တာကတော့ အမှန်ပဲ၊ ဘယ်သူပို့လိုက်တယ်ဆိုတော့ မသိတော့ဘူး.. . (မှန်ပါဘုရား)။ ထို့အတူပဲ ခင်ဗျားတို့ဒယ်အိုးထဲရောက်တဲ့အခါကျတော့ကို၊ “မာကန္တိ ဒုက္ခမိဒန္တိ ဒယုမာနော၊ မာကန္တိ ဒုက္ခမိဒန္တိ ဒယုမာနော”။

ဒယုမာနော-မီးလောင်ခဲ့သည်ရှိသော်၊ ဣဒံ-ဤပူလောင်ခြင်းသည်ကား၊ ဒုက္ခတိ-ဆင်းရဲလှချည်၏တကား၊ ဟူ၍မာကန္တိ-အဲဒီကျမှငိုမနေနဲ့၊ ဝိပဿနာလုပ်ရင်း နော်.. . (မှန်ပါဘုရား)။

ဝိပဿနာလုပ်ရင်း ငရဲအိုးပေါ်လာတာ

ဝိပဿနာ လုပ်ရင်း တစ်ခါတည်း ခင်ဗျားတို့သားရေး၊ သမီးရေး၊ စီးပွားရေးတွေ ဝင်လာလို့ ရှုပ်လာပြီဆိုမှဖြင့် အဲဒါ ငရဲအိုးပေါ်လာတာသာ မှတ်လိုက်တော့.. . (မှန်လှပါဘုရား)။ ဟုတ်ပြီလား။

ငရဲအိုး ပေါ်လာပြီးတော့ ဒီဥစ္စာ ဘာပါလိမ့်မတုံးလို့
 တွေးမနေနဲ့၊ အနှောင့်အယှက် သာမညလို့တွေးမနေနဲ့၊ ငရဲအိုး
 ပေါ်လာတာလို့ တွေးလိုက်ပါ... (မှန်ပါဘုရား)၊ ဒါဓမ္မပဒ
 ပါဠိတော်ဗျ... (မှန်ပါဘုရား)။

ဒကာသိုက်ရေ အရေးကြီးလို့ ပြောနေတယ်၊ ဒယျ
 မာနေဝံ-မီးလောင်သည်ရှိသော်၊ ဣဒံ-ဤပူလောင်ခြင်းသည်
 ကား၊ ဒုက္ခံ-ဆင်းရဲလှချည်၏တကား၊ မာကန္တိ-ငိုမြည်တမ်း၍
 မနေလိုက်ပါနဲ့၊ အဲဒီကျမှနှောင်တရမနေပါနဲ့၊ ကဲ... ဘယ်
 လောက်ကြောက်စရာကောင်းသတုံး... (ကောင်းပါတယ်ဘုရား)။

ဒီကျမှ နှောင်တရနေလို့ “သူ့ခိုးပြေးမှုထိုးကွင်းထ” ဆိုလို့
 ဘာများအသုံးကျသေးသတုံး... (ဘာမှအသုံးမကျပါဘူး
 ဘုရား)။

ဘယ်လောက်ကြောက်စရာကောင်းသတုံး

အဲဒီကျတော့မှ ဪ... သားကလည်း မကယ်နိုင်၊
 သမီးကလည်း မကယ်နိုင်၊ ပစ္စည်းကလည်း မကယ်နိုင်၊ ဆွေက
 လည်း မကယ်နိုင်၊ မျိုးကလည်း မကယ်နိုင် ခိုကိုးရာမဲ့ဖြစ်ပြီး
 သကာလ ကိုယ့်ဟာကိုယ်မျက်ရည်သုတ်ပြီး သကာလ၊ ဘယ်မှ
 လည်း မတိမ်းသာမစောင်းသာဘဲနဲ့ တစ်ယောက်တည်း
 ကိုယ့်ဟာကိုယ်နေဖို့ပဲ၊ ဘယ်လောက်များ ကြောက်စရာကောင်း
 သတုံး... (ကောင်းပါတယ်ဘုရား)။

ဖြစ်ပျက်ရှိတဲ့ဆီ ပို့လိုက်စမ်းပါ

အဲဒါ ခင်ဗျားတို့က အခု-ဆရာဘုန်းကြီးက ပြောနေတာက ဒါတွေမြင်လို့ ဒါတွေအရေးကြီးလို့ ကိုင်း ခင်ဗျားတို့ အဲဒီ ငရဲမီးတွေလည်း ငြိမ်းအောင်၊ အဲဒီဒယ်အိုးတွေလည်း ပျောက်အောင် ခင်ဗျားတို့ ဒီအတိုင်းမနေလိုက်ပါနဲ့။ ဝေဒနာ ဖြစ်ပျက်ကိုဖြင့် သမာဓိ ဦးစီးပြီး နွား(၇)ကောင် မောင်းသလို ကျန်တဲ့မဂ္ဂင်တွေပါ အဲဒီဆီ ပို့လိုက်ကြစမ်းပါ။ ဖြစ်ပျက်ရှိတဲ့ဆီ ပို့လိုက်စမ်းပါ... (မှန်ပါဘုရား)။

ပို့လိုက်သည်နဲ့ တစ်ပြိုင်နက်တည်း ဖြစ်ပျက်က ဒုက္ခသစ္စာဖြစ်လို့၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိနဲ့ တက္ကရောက်တဲ့ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးက မဂ္ဂသစ္စာ ဖြစ်လို့ ဟုတ်ဘူးလား၊ ပို့မယ့် ကိလေသာတရားတွေက သေလို့၊ မသေဘူးလားဗျာ... (သေပါတယ်ဘုရား)။

လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟတို့က ဒယ်အိုးပို့မှာကိုးဗျ... (မှန်ပါဘုရား)။ အဲဒါတွေက သေနေတော့ ကျုပ်တို့ အတွက်ဟာ ဟိုမှာ ငိုစရာ၊ မြည်တမ်းစရာ ပူလှချည်ရဲ့ဆိုတာ ကြီးဟာ လာသေးသလား... (မလာပါဘူးဘုရား)။

ပြင်ချိန်ရောက်နေပြီ

အဲဒါ စိုးရိမ်လို့ ဒကာ ဒကာမတွေ ပြောနေတော့၊ ဒကာ ဒကာမတွေက အင်း- တို့အနေနဲ့ဖြင့် တို့ပျော်ဦးမှပဲဆိုတာ

ပြင်ကြ... (မှန်ပါဘုရား)၊ ဒေါ်အုန်းခင်ရဲ့ ပြင်ချိန်ရောက်နေပြီ... (မှန်ပါဘုရား)၊ သဘောကျကြပြီလား... (မှန်ပါဘုရား)။

ခင်ဗျားတို့က ခု-စားလို့၊ ခု-ဝတ်လို့၊ ခု-ဟာကလေးနဲ့ပြီးသွားလို့ ရှိတာမဟုတ်ပါဘူး။ ခင်ဗျားတို့ ပြုတဲ့အကုသိုလ်တွေက တွန်းချမယ်လို့ တစ်ခါတည်းထိုင်ပြီးသကာလ စောင့်နေကြတဲ့ ဥစ္စာ ခင်ဗျားတို့က သတိများလွတ်ပြီး သကာလသမာဓိနည်းနေလို့ ခုနကဖြစ်ပျက်ဆီမရောက်ဘူး ဆိုရင်ဖြင့် ကိုင်း... ဒီပုဂ္ဂိုလ်တွေဟာ တို့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေကွ၊ သူတို့ကယ်မည့်ယူမည့်သူ မဂ္ဂင်မလာဘူး... (မှန်ပါဘုရား)။

ကယ်မည့် ယူမည့်သူ မဂ္ဂင်မလာဘူး၊ မဂ္ဂင်ဖောင်ကြီး တက်စီးမှု အလုပ်သူတို့မှာမရှိဘူး၊ ခုနကပြောသလို ဆရာဘုန်းကြီးပြောသလို သမာဓိနဲ့ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးက တစ်ခါတည်း ဟိုဖြစ်ပျက်ဆီကို သူတို့မရှုဘူး။

အဲဒီတော့ သူတို့သည်ကားလို့ဆိုရင်ဖြင့် တို့စီမံရာ လိုက်နာရတော့မယ်ဆိုပြီး ခုနက ဝင်လာတဲ့ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟတွေက တစ်ခါတည်း ပို့လိုက်တယ်... (မှန်ပါဘုရား)၊ ဒကာသိုက်ဘယ်လောက် ကြောက်စရာကောင်းသတုံး... (ကောင်းပါတယ်ဘုရား)၊ ကဲ... ဒကာဒကာမတွေ ရိပ်မိပြီလား... (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

လောဘလာရင်၊ ငရဲအိုးရောက်လာပြီ

ဒါဖြင့် ခင်ဗျားတို့ သန္တာန်မှာ လောဘလာလို့ရှိရင်ဖြင့်
 ဪ... ငရဲအိုးကြီးရောက်လာပြီ၊ ဒေါသလာရင်ကော...
 (ငရဲအိုးကြီးရောက်လာပါပြီဘုရား)၊ မောဟလာရင်ကော...
 (ငရဲအိုးကြီးရောက်လာပါပြီဘုရား)။

အဲဒီတော့ အဲဒီငရဲအိုးကြီးရောက်လာတော့ ဒီလိုလုပ်
 လိုက်တော့ ခင်ဗျားတို့ လာတော့လာလိမ့်မယ်၊ ငရဲအိုးကတော့
 မလာပါနဲ့ ဆိုလို့မရဘူး၊ တော်ကြာ သားသတိရ၊ သမီးသတိရ၊
 ဆွေသတိရ၊ မျိုးသတိရဆိုတဲ့ သတိရမှုတွေဟာ မလာပေဘူး
 လား... (လာပါတယ်ဘုရား)။

လောဘလာရင် ဖြစ်ပျက်ရှု

အဲဒါလေးတွေ လာတာလေးတွေကိုလည်း အဲဒါလေး
 တွေ ဖြစ်ပျက်ရှု... (မှန်လှပါဘုရား)၊ လောဘလာရင်
 ဖြစ်ပျက်ရှု၊ ဒေါသလာရင်ကော... (ဖြစ်ပျက်ရှုရမှာပါဘုရား)၊
 မောဟလာရင်ကော... (ဖြစ်ပျက်ရှုရမှာပါဘုရား)။

ဘာပဲ သတိရရမှာ ဖြစ်ပျက်ဆီကလွဲပြီး တခြားဟာတွေ
 ပေါ်လာရင် ပေါ်လာတဲ့ စိတ်ကလေးကို ဖြစ်ပျက်ရှု၊ အင်း...
 ဘာကြောင့်ပေါ်လာတယ်၊ သားသိတဲ့စိတ်ကလေးပေါ်လာတယ်၊
 သားသိတဲ့ စိတ်ကလေးဖြစ်ပျက်ရှု၊ သမီးကို ခင်တဲ့စိတ်ကလေး
 ပေါ်လာရင်ကော... (ဖြစ်ပျက်ရှုရမှာပါဘုရား)။

မဂ်ရေတွေက ဟိုမှာသွားငြိမ်းတယ်

အဲဒီလိုဆိုရင် ငရဲ ဒီနေရာတွင် သိမ်းတယ်၊ ငရဲမီး ဒီကနေ သိမ်းလိုက်တယ်၊ သူတို့သည်ကားလို့ ဆိုလို့ရှိရင်ဖြင့်တဲ့ ငရဲဝင် လာတဲ့ဥစ္စာကို ငရဲမီးတွေဝင်လာတဲ့ဥစ္စာကျုပ်တို့က ဒီကနေပြီး ဖြစ်ပျက်လို့ ရှုလိုက်တော့ ဖြစ်ပျက်ကို မဂ်နဲ့ရှုလိုက်တော့ မဂ်ရေတွေက တစ်ခါတည်း ဟိုမှာသွားငြိမ်းတယ်... (မှန်လှပါ ဘုရား)၊ သဘောကျပြီလား... (ကျပါပြီဘုရား)။

ငရဲဒီကနေငြိမ်းတာ၊ သဘောကျပြီလား... (သဘော ကျပါပြီဘုရား)၊ ဒါဖြင့် နောက်တစ်ခါလာပစေ၊ မကြောက်ပါနဲ့၊ တကယ်လို့ ကြားထိုးဝင်လာတယ်လို့ဆိုလို့ရှိရင် ဘုန်းကြီးတို့ ဒကာဒကာမတွေမှာ ကြားထိုက်လည်း လာချင်လာသေး တာ... (မှန်လှပါဘုရား)။

လာရင်ဘာလုပ်ရမတုံး... (ဖြစ်ပျက်ရှုရမှာပါဘုရား)၊ လာတဲ့စိတ်ဖြစ်ပျက်ရှု... (မှန်လှပါဘုရား)၊ လာတဲ့စိတ်ဖြစ် ပျက်ရှုလိုက်တော့ လာတဲ့စိတ်က ဖြစ်ပျက်ဒုက္ခသစ္စာ၊ ရှုတဲ့ ဉာဏ်က... (မဂ္ဂသစ္စာပါဘုရား)။

မဂ်ရေစင်နဲ့ လောင်းပစ်လိုက်ပါ

မဂ်ရေစင်နဲ့ လောင်းပစ်လိုက်တဲ့အတွက် သူလောဘ အဖြစ်နဲ့ မနေရတော့ဘူး၊ အပါယ်ချမလို့ လာတာ လာတာ ကတော့လေ၊ ဒယ်အိုးဆီပို့မလို့ လာတာ သို့သော်လည်းလာတဲ့

လောဘကို ဘာလုပ်ပစ်ရမတုံး... (ဖြစ်ပျက်ရှုပစ်ရမှာပါ
ဘုရား)။

အဲဒါကြောင့် လောဘလာလည်း ဖြစ်ပျက်ရှု ဒေါသ
လာရင်ကော... (ဖြစ်ပျက်ရှုရမှာပါဘုရား)၊ မောဟလာရင်
ကော... (ဖြစ်ပျက်ရှုရမှာပါဘုရား)။

အေး... အဲဒီကဲ့သို့ ဖြစ်ပျက်ရှုလိုက်တဲ့အခါကျတော့
ဒီကနေပြီး မဂ်နဲ့ဆရာဘုန်းကြီးပေးတဲ့ဖြစ်ပျက်ရှုတဲ့ဉာဏ်နဲ့၊
မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးနဲ့တစ်ခါတည်း ဟိုဖြစ်ပျက်ထိအောင် လုပ်ပစ်လိုက်
တော့ လောဘလောဘအဖြစ်နဲ့မနေတော့ဘူး၊ ဒုက္ခသစ္စာဖြစ်
တယ်... (မှန်ပါဘုရား)၊ သဘောကျပြီလား... (ကျပါတယ်
ဘုရား)။

လောဘ အဖြစ်ရှိသေးရဲ့လား... (မရှိပါဘူးဘုရား)၊
ဘာဖြစ်သွားပါလိမ့်... (ဒုက္ခသစ္စာဖြစ်သွားပါတယ်ဘုရား)၊
အေး ဖြစ်ပျက်ဒုက္ခသစ္စာဖြစ်သွားတယ်၊ သဘောကျပြီလား...
(ကျပါတယ်ဘုရား)။

မဂ်ရေစင်နဲ့ ငြိမ်းကြပါ

ဒါဖြင့် ဘုန်းကြီးတို့၊ ဒကာ ဒကာမတွေမှာ ဒီဥစ္စာ
တလာတည်း လာနေတဲ့ဥစ္စာ ခင်ဗျားတို့ မဂ်ရေနဲ့ငြိမ်းကြပါ...
(မှန်လှပါဘုရား)၊ မဂ်ရေစင်နဲ့ ငြိမ်းလိုက်ပါ... (မှန်ပါဘုရား)။
မဂ်ရေစင်နဲ့ ငြိမ်းပါဆိုတာ တခြားမဟုတ်ဘူး၊ လာသရွေ့ဟာ

သူတို့ အနိစ္စတွေလာသောကြောင့် သူတို့အနိစ္စပဲလို့ ဖြစ်ပျက်
သာရူချ. . . (မှန်လှပါဘုရား) သဘောကျပြီလား. . . (ကျပါပြီ
ဘုရား)။

အဲဒါ လာတာကိုပဲ မသိလိုက်ဘူးလား. . . (သိလိုက်
ပါတယ်ဘုရား)။ သိရင် ဘာလုပ်ရမှာပါလိမ့်. . . (ဖြစ်ပျက်ရူ
ရမှာပါဘုရား)။ ဖြစ်ပျက်ရူ နောက်ဉာဏ်ကနေ ဖြစ်ပျက်သာ
ရူချလိုက်။

ဒါဖြင့်တို့လာတာက ငရဲပို့မလို့ လာတာကိုး ဒကာသိုက်
ရ. . . (မှန်ပါဘုရား)။ ကျုပ်တို့က တစ်ခါတည်း မဂ်ရေစင်နဲ့
ငြိမ်းပစ်လိုက်တဲ့အခါကျတော့ ငရဲမျိုးစေ့ဘာဖြစ်သွားသတုံး. . .
(ပျောက်သွားပါတယ်ဘုရား)။ ပျောက်ပျက်မသွားဘူးလား. . .
(သွားပါတယ်ဘုရား)။ သဘောကျပြီလား. . . (ကျပါပြီဘုရား)။

ငရဲမျိုးစေ့ ပျောက်ပျက်သွားတယ်ဆိုတာ သဘောကျ
ပြီလား. . . (ကျပါတယ်ဘုရား)။

တို့ပေါ့နေလို့ မတော်တော့ဘူး

ဪ. . . ဘုန်းကြီးက ငရဲဒီကနေပြီးသကာလ ငရဲ
အိုးကော၊ ငရဲမီးကော ပျောက်အောင် ဒီကနေလုပ်တာကိုး၊
တို့အတွက် တယ်အရေးကြီးပါလား၊ တို့ပေါ့လို့မတော်ဘူး
ဟေ့. . . (မှန်ပါဘုရား)။

အဲဒါကြောင့် ခင်ဗျားတို့ နေပုံထိုင်ပုံကတော့ ဒီမှာ

လောဘ၊ဒေါသ၊မောဟလာတာကို ခင်ဗျားတို့က လက်ခံပြီး သူခိုင်းတာသာ လျှောက်လုပ်နေမယ်ဆိုရင်ဖြင့် ဟိုမှာ ငရဲမီးက တစ်ခါတည်း ထတောက်တယ်... (မှန်လှပါဘုရား)။

ငရဲတွေသည်ကားလို့ဆိုလို့ရှိရင် ဒကာ ဒကာမတို့ ဒီကပြုတဲ့ ကံအတိုင်းဟိုမှာပေါ်ရတာ... (မှန်လှပါဘုရား)၊ ဒီကနေ ဪဒါ ရုပ်သိမ်းလိုက်ရင်ကော... (ဟိုလည်းသိမ်းပြီး သားဖြစ်ပါတယ်ဘုရား)၊ ဟိုလည်း သိမ်းပြီးသားဖြစ်သွားတယ်... (မှန်ပါဘုရား)။

ဒီက မလုပ်ပါနဲ့တော့လို့ ရုပ်သိမ်းလိုက်လို့ရှိရင်လည်း ဟိုမှာ အိုးရောအကုန်လုံးပြတ်တယ်... (မှန်လှပါဘုရား)။ ဟာ... ဒီကနေတည်ဆောက်ပါမယ်ဆိုရင်ကော... (ငရဲ ရောက်ပါတယ်ဘုရား)။

အေး... ဒါကြောင့် ဒီကနေတည်ဆောက်တာကို ဒီကနေ ငြိမ်းလိုက်ရလို့ရှိရင်ဖြင့် မောင်ထွန်းလှိုင် တို့ဘာဝန် လေးစရာရှိသတုံး... (ဝန်မလေးတော့ပါဘုရား)၊ ရိပ်မိကြ ပြီလား... (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

ဆရာကောင်းနဲ့ကြုံတုန်း

ကဲ... ဒကာ ဒကာမတို့ခင်ဗျားတို့မှာ ဆရာကောင်း သမားကောင်းနဲ့ ခုကောင်းကောင်းကြီးကြုံတဲ့ အခါကျတော့ ဪ... ငရဲဒီကနေငြိမ်းလည်းရတယ်နော်... (မှန်ပါဘုရား)။

လာတဲ့စိတ်ဒီကနေပြီး မဂ်ရေစင်နဲ့ ဖျန်းချ. . . (မှန်ပါဘုရား)၊ ဖြစ်ပျက်၊ဖြစ်ပျက်နဲ့သားဖြစ်ပြီး ပျက်တဲ့အနိစ္စဝတလို့သာရှုချ. . . (မှန်လှပါဘုရား)။

မဂ္ဂဆိုတော့ ငရဲမီးငြိမ်းသွားတယ်

ရှုချလိုက်တော့ သူက အနိစ္စ၊ ရှုတဲ့ဉာဏ်က မဂ်ရေစင်၊ မဂ္ဂဆိုတော့ ငရဲမီးဒီကငြိမ်းမသွားဘူးလား. . . (ငြိမ်းသွားပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒီတော့ ဒီကငြိမ်းသွားတဲ့အတွက် ဘုန်းကြီးတို့ ဒကာဒကာမတွေ၌ ဆောက်တုန်းကလည်း ဒီကနေဆောက် တာပဲ ငြိမ်းတော့လည်း ဒီကနေငြိမ်းတယ်ဆိုတဲ့ ဥစ္စာကောင်းကောင်း ယုံကြည်ဖို့ကောင်း. . . (မှန်လှပါဘုရား)။

ကောင်းကောင်းယုံကြည်ဖို့ကောင်းတယ် ဒေါ်အုန်းခင်. . . (မှန်လှပါဘုရား)၊ ဟုတ်ဘူးလား. . . (မှန်ပါဘုရား)၊ အဲဒီတော့ ကိုးတဲ့ တစ်နေ့ကပြောခဲ့သေးတယ် ဒီမှာ အကုသိုလ်လုပ်ရင် ငရဲဘုံပေါက်တယ်ဆိုတာဟုတ်ဘူးလား. . . (မှန်ပါဘုရား)။

ငရဲဘုံပေါက်တယ်ဆိုတာသိတော့ ဘယ်ကနေဆောက်တာတုံးကွ. . . (ဒီကနေဆောက်တာပါဘုရား)၊ ဒီကနေဆောက်တယ်ကဲ. . . ဒီကနေဖျက်မယ်ကွာကဲ. . . ဒကာသိုက် ဘယ်နှယ့်တုံး. . . (ပျက်ပါတယ်ဘုရား)၊ ဒီကနေ ဆောက်တာကိုး။ ဒီကနေဖျက်ရင်. . . (ပျက်ပါတယ်ဘုရား)။

ဘုန်းထူး၊ သမ္ဘာထူးတွေ

အဲဒီတော့ဒီဒကာ ဒကာမတွေ ကံထူး၊ ဉာဏ်ထူး၊ ဘုန်းထူး၊
သမ္ဘာထူးတွေဖြစ်နေတော့ ဪ... ဒီနည်းရနေတယ်...
(မှန်ပါဘုရား)။

လာခဲ့ဟေ့ လောဘ၊ မတတ်သာလို့၊ ဝင်လာလို့ရှိရင်
မင်းကို ဖြစ်ပြီးပျက်တဲ့ အနိစ္စရှုချ... (မှန်လှပါဘုရား)၊
မင်းလည်း အနိစ္စပဲလို့ရှုချ... (မှန်ပါဘုရား)၊ ဟိုသွားမယ့်
ငရဲမီးတွေက ဘာဖြစ်သွားတုံး... (သိမ်းသွားပါတယ်ဘုရား)။

ဟိုမှာ ငရဲတည်ဆောက်နိုင်သေးရဲ့လား... (မတည်
ဆောက်နိုင်ပါဘူးဘုရား)၊ ဪ... ဒါဖြင့်တို့သည်ကားလို့
ဆိုရင်ဆရာကောင်းသမားကောင်းနဲ့ အကြောင်းညီညွတ်ပြီး
သကာလနေတော့တို့ငရဲသွားရမှာတို့ဘာမှကြောက်စရာမရှိဘူး။

ငရဲကို မကြောက်နဲ့

တို့မရှုဖြစ်မှာသာကြောက်ရမှာ... (မှန်ပါဘုရား)၊
ရိပ်မိပြီလား... (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)၊ ဘာကြောက်ရမှာတုံး...
(မရှုဖြစ်မှာကြောက်ရမှာပါဘုရား)။

ငရဲကို မကြောက်နဲ့ ဘုန်းကြီးတို့ ဒကာ ဒကာမတွေ
တည်ဆောက်မယ့်တရားကို ကြောက်လိုက်... (မှန်လှပါ
ဘုရား)။ တည်ဆောက်တာက လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ တည်
ဆောက်တာ... (မှန်ပါဘုရား)။

အဲဒါဖြစ်ပျက်ရှု... (မှန်ပါဘုရား)၊ လောဘလာ လည်း
ဘာလုပ်ရမတုံး... (ဖြစ်ပျက်ရှုရမှာပါဘုရား)။ ဒေါသလာရင်
ကော... (ဖြစ်ပျက်ရှုရမှာပါဘုရား)၊ မောဟလာရင်ကော...
(ဖြစ်ပျက်ရှုရမှာပါဘုရား)။

သူများကို ငြူစုချင်ရင်၊ ဖြစ်ပျက်ရှု

ခင်ဗျားတို့အမျိုးသမီးတွေက ကုဿာ သူများငြူစုချင်
ရင်ကော... (ဖြစ်ပျက်ရှုရမှာပါဘုရား)၊ မစ္ဆရိယသူများ
ချမ်းသာတာမနာလိုရင်ကော... (ဖြစ်ပျက်ရှုရမှာပါဘုရား)။

အေး... အဲဒါတွေဖြစ်ပျက်ရှုနေလို့ရှိရင် ဟိုမှာငရဲ
အထည်ဘုံပေါ်သေးရဲ့လား... (မပေါ်ပါဘူးဘုရား)၊ ဘယ်ကနေ
ငြိမ်းလိုက်တာတုံး... (ဒီကနေငြိမ်းလိုက်တာပါဘုရား)။

ဒီက ဘာနဲ့ငြိမ်းလိုက်ပါလိမ့်... (မဂ္ဂင်နဲ့ ငြိမ်းလိုက်
ပါတယ်ဘုရား)၊ မဂ်ရေစင်နဲ့ ငြိမ်းလိုက်တယ်တဲ့။ ဒါကြောင့်
မဂ်ရေစင်ဟာ ခင်ဗျားတို့ မငြိမ်းမိမှာကိုပဲ ဘုန်းကြီးက ပူတယ်၊
ငရဲကိုမကြောက်နဲ့၊ မငြိမ်းမိမှာကိုပဲ ဘုန်းကြီးက စိုးရိမ်
တယ်... (မှန်လှပါဘုရား)။

မရှုပြစ်မှာကြောက်

အဲဒီတော့ ဒီဒကာ ဒကာမတွေမှာ ငရဲကို ဒီကနေငြိမ်းလျှင် ရနေသောကြောင့် ငရဲမကြောက်ပါနဲ့... (မှန်ပါ ဘုရား)။ အခု-လာတဲ့ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ၊ အခု-လာတဲ့ ကုဿာ၊ မစ္ဆရိယ ဒါကိုမရှုပြစ်မှာတော့ကြောက်ကြ... (မှန်လှပါဘုရား)။ ရှင်းပြီလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒကာစိန်ရေ ငရဲမီးကြောက်ရမှာလား၊ ယခုလာတာ မထိန်း သိမ်းမိမှာ ကြောက်ရမှာလား... (ယခုလာတာ မထိန်းသိမ်း မိမှာ ကြောက်ရမှာပါဘုရား)။

အလွဲကြောက်နေတယ်

အဲဒီတော့ ခင်ဗျားတို့က ယခု ကြောက်နေတာက အလွဲကြောက်နေတယ်... (မှန်ပါဘုရား)။ ဒကာသိုက်ကြီးတို့က အတော်ကို ခွကျနေတယ်... (မှန်ပါဘုရား)။

ငရဲမကြောက်နဲ့ဗျာ၊ ဟိုသွားကြောက်... (မှန်ပါဘုရား)။ ဟ... တည်ဆောက်မယ့်လူကျတော့မကြောက်ဘူး... (မှန်ပါဘုရား)။ သဘောကျပြီလား... (ကျပါပြီဘုရား)။

ဒေါ်ခန့်တို့ကဘယ်သွားကြောက်နေတဲ့... (ငရဲကြောက်နေတာဘုရား)။ ဟ... မကြောက်နဲ့ဒေါ်ခန့်... (မှန်ပါ ဘုရား)။ ဒီကရှေ့ ပြင်လိုက်ပါ... (မှန်လှပါဘုရား)။ ဒေါ်ရွှေပြင်လိုက်ပါဦး... (မှန်ပါဘုရား)။

ဘယ်ဟာကြောက်ရမှာတုံး

ဘယ်ဟာကြောက်ရမှာတုံး... (တည်ဆောက်မှာ
ကြောက်ရမှာပါဘုရား) တည်ဆောက်တာက ခင်ဗျားတို့ သန္တာန်
လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ၊ ကုဿာ၊ မစ္ဆရိယ၊ မာနတွေ မရှိဘူး
လား... (ရှိပါတယ်ဘုရား) သူတို့ကတည်ဆောက်နေတာ...
(မှန်ပါဘုရား)။

အဲဒီတော့ သူတို့ကို ဘာလုပ်ရမတုံး... (သူတို့ကို
ဖြစ်ပျက်ရှုရမှာပါဘုရား)။ သူတို့ ဖြစ်ပျက်အနိစ္စရှုပစ်လိုက်ပြီ
ဆိုမှဖြင့် ဒကာ ဒကာမတို့ ဒီသူတို့ ဆောက်မှဖြစ်တဲ့ ငရဲဟာ
သူတို့ကို ကျုပ်တို့က နိုင်လိုက်ရင်လည်း ငရဲကြောက်ဖို့လိုသေး
သလား... (မလိုတော့ပါဘူးဘုရား)။

ယခုတော့ ဒကာ ဒကာမတွေက ခွကျတယ်၊ ခဲပစ်တဲ့
သူမကြောက်ဘဲနဲ့၊ ခဲချည့်ကြောက်နေတာ... (မှန်ပါဘုရား)။
သိပ်ဆိုးနေတယ်၊ ဒကာ ဒကာမတို့... (ဆိုးပါတယ်ဘုရား)။

ခွေးမိုက်နဲ့ တူတယ်

ကြောက်တာသည်ပင်လျှင် မမှန်သေးဘူး... (မှန်လှပါ
ဘုရား)။ ခင်ဗျားတို့သည် ဒါကြောင့် ဘုန်းကြီး ခဏခဏ
ပြောတယ်၊ ခွေးမိုက်နဲ့ တူတယ်လို့... (မှန်ပါဘုရား)။

ဒကာစိန်ရေး... ဒကာစိန်ကလွယ်အိတ်ကြီးကြီးနဲ့ခဲတွေ

ထည့်သွား၊ အဲဒီ အနားကျတော့ ပစ်စမ်းဆိုကော့ ခွေးက ခဲချည် လိုက်ကိုက်တယ်... (မှန်ပါဘုရား) ဒီခွေးမိုက်တယ်ဥပမာ... ဒကာစိန်လိုက်ကိုက်လိုက်ရင် နောက်ခဲလာဦးမှာလား... (မလာပါဘူးဘုရား)။

သူက ဒါဖြင့် ဒကာစိန်ကိုတော့ မကြောက်၊ ဟိုခဲကိုသာ ရန်သူထင်နေတယ်... (မှန်လှပါဘုရား) ခင်ဗျားတို့လည်း ငရဲသာ ရန်သူထင်နေတယ်၊ အတွင်းကိုတော့ ငရဲကိုတည်ထောင်တဲ့ မျိုးစေ့ဖြစ်တဲ့ လွတ်အိတ်ထဲက ခဲတွေနဲ့ တူတာတော့ ခင်ဗျားတို့ က မကြောက်ဘူး... (မှန်ပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် ခင်ဗျားတို့ ကြောက်နေတာက တိရစ္ဆာန် ကြောက်... (မှန်ပါဘုရား) ရိပ်မိပြီလား... (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

ဘာကြောက်ပါလိမ့်... (တိရစ္ဆာန်ကြောက်ပါဘုရား)၊ တိရစ္ဆာန်ကြောက်ဖြစ်နေတော့ ဪ... ဘုန်းကြီးတို့ ဒကာ ဒကာတွေမသိလို့သာ တိရစ္ဆာန်ထဲသွင်းပြီး ပြောလိုက်ရတယ်၊ စင်စစ်ကတော့ ခင်ဗျားတို့ တိရစ္ဆာန်ကတော့ဖြင့် ကျုပ်တို့က မသိမှုကတိရစ္ဆာန်စိတ်ဖြစ်နေတယ်... (မှန်လှပါဘုရား)၊ ကြောက်စရာသိပ်ကောင်းတယ်... (ကောင်းပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒါ... ခုတော့ဖြင့် ဘာကြောက်ရမှာပါလိမ့်... ယခုလက်ရှိဝင်လာတဲ့ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟကို ခင်ဗျားတို့ ဖြစ်ပျက်ရှုပြီး သကာလ ကြောက်လိုက်စမ်းပါ... (မှန်လှပါ ဘုရား) ဟိုမှာဘုံပေါက်သေးရဲ့လား... (မပေါက်ပါဘူးဘုရား)။

အကြောင်းကိုကြောက်၊ အကျိုးမကြောက်ပါနဲ့။

ငရဲတွေ အကုန်ပျောက်၊ မပျောက်သေးဘူးလား... (ပျောက်ပါတယ်ဘုရား)။ ကဲ... ဒါဖြင့် ဒကာ ဒကာမတို့ ခင်ဗျားတို့သည် အကြောင်းကြောက်၊ ယနေ့ကစပြီး အကျိုး မကြောက်ပါနဲ့... (မှန်လှပါဘုရား)။

ကျုပ်တော့ အကျိုးပေးသာ ကြောက်တယ်၊ မကောင်း ကျိုးပေးမှာတော့ ကျုပ်အကြောက်ဆုံးပဲဆိုတော့ မကောင်း ကြောင်းတော့ သူမကြောက်ဘူးကွ... (မှန်လှပါဘုရား)။

အကြောင်းနဲ့ အကျိုးဘယ်ဟာ ကြောက်ရမှာတုံး... (အကြောင်းကြောက်ရမှာပါဘုရား)၊ ခင်ဗျားတို့ ဘာကြောက် နေတုံး... (အကျိုးကြောက်နေပါတယ်ဘုရား)၊ ဒေါ်အုန်းခင်ကြီးတို့ ခွကျလိုက်တာ၊ ဟုတ်ပြီလား... (မှန်ပါဘုရား)။

ဘာကြောက်ရမှာတုံး... (အကြောင်းကြောက်ရမှာပါ ဘုရား)၊ ယခုတော့ဖြင့်သြော်... တို့သေလို့ရှိရင် ဘယ်လို အကျိုးပေးမတုံး၊ အဲဒီ အကျိုးပေးချည်းဖြင့် ကြောက်လှချည်ရဲ့၊ မကြောက်ပါနဲ့၊ ဒေါ်အုန်းခင်ရဲ့ မကြောက်ပါနဲ့၊ ယခုပေါ်လာတဲ့ အကြောင်းတွေကို ဖြစ်ပျက်သာရူချရင်၊ ဟိုအကျိုးပေးတွေပေါ် ဦးမှာလား... (မပေါ်ပါဘူးဘုရား)။

ဒါဖြင့် အကြောင်းသတ်လိုက်ရရင် မပြီးဘူးလား... (ပြီးပါတယ်ဘုရား)။

ကုသိုလ်အကုသိုလ်ကိုစွန့်လိုက်ပြီ

အေး... ဒါကြောင့် ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးများအကြောင်း ဘယ်လောက်ကြောက်တယ်ဆိုတာ ခင်ဗျားတို့ နမက္ကာရမှာ ပါပါတယ်... (မှန်ပါဘုရား)။ “ကုသလာကုသလံ ဇဟံ” အဟံ-ငါဘုရားသည်၊ ကုသလံ-ကုသိုလ်ကိုလည်းကောင်း၊ အကုသလံ -အကုသိုလ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဇဟံ-စွန့်လိုက်ပြီကွာ၊ နိမ္မဟုတ်ရင်လိုက်ပြီး အကျိုးပေးနေဦးမှာ။

ဒါကြောင့် ဘုရားဖြစ်တဲ့ အချိန်မှာ ကုသိုလ်နဲ့ အကုသိုလ်ငါ စွန့်ချလိုက်ပြီဟေ့... (မှန်လှပါဘုရား)၊ နိုင်သွားပြီဟေ့ ဒေါ်အုန်းခင် နမက္ကာရမှာ မပါဘူးလားဗျာ... (ပါပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒီတော့ ကုသိုလ်နဲ့ အကုသိုလ်ကို စွန့်ပစ်လိုက်တယ်ဆိုကတည်းကိုက ဘုရားက ဒီကုသိုလ် အကုသိုလ်တွေဟာ လက်ခံထားမယ်ဆိုရင်သူတို့သည်လူခန္ဓာနတ်ခန္ဓာဗြဟ္မာခန္ဓာဆိုတဲ့ ဒုက္ခသစ္စာတွေလုပ်ဦးမှာ၊ မလုပ်ပေဘူးလား... (လုပ်ပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒီလုပ်ပြန်လို့ရှိရင်လည်းသူတို့ကဒုက္ခသစ္စာတွေလုပ်လိုက်ခဲ့သည်ရှိသော်ဒီဒကာဒကာမတွေ ဒုက္ခသစ္စာချည့်ပဲပွားစီးမယ့် အခြေအနေတွေကမသေချာဘူးလား... (သေချာပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒါကြောင့် ဘုရားက ကုသိုလ် အကုသိုလ်စွန့်လိုက်

တယ်ဆိုပြီး သူ့သန္တာန်ဖြစ်တဲ့စိတ်တွေက အကျိုးမပေးတဲ့ စိတ်တွေဖြစ်သွားတယ်... (မှန်ပါဘုရား)။

မြန်မြန်အရိယာဖြစ်အောင် လုပ်လိုက်ပါ

အဲဒါ ခင်ဗျားတို့က မြန်မြန်အရိယာဖြစ်အောင်လုပ် လိုက်ကြစမ်းပါ။ နို့မဟုတ်ရင် ခင်ဗျားတို့ပြုထားတဲ့ ကုသိုလ်တွေ တစ်ပုံကြီး၊ အကုသိုလ်တွေကကော... (တစ်ပုံကြီးပါဘုရား)။

အဲဒါတွေက ခင်ဗျားတို့က သူတို့က နောက်ကစောင့် နေတယ်... (မှန်ပါဘုရား)။ နောက်ကစောင့်နေတော့ ခင်ဗျား တို့ စုတေမနေ သေလွန်တဲ့အခါကျတော့ သူတို့က တို့အလှည့် ကျပြီ၊ သူ့အလှည့်ကျပြီဆိုတာ မလာကြပေဘူးလား... (လာမှာပါဘုရား)။

လာတဲ့အခါကျလို့ရှိရင်ဖြင့် ခင်ဗျားတို့ သူ့အလှည့်ကျ ရာ စီမံရာကိုခင်ဗျားတို့ ခန္ဓာကိုယ်ကြီးဟာခံရုံပဲ... (မှန်ပါ ဘုရား)။ ဒေါ်အုန်းခင်ကြီးရေ၊ မတု- ရိပ်မိပြီလား... (ရိပ်မိပါ ပြီဘုရား)။

ကဲ... ဒါဖြင့် ဒေါ်ခန့်တို့ရေ ဂရုစိုက်ပါ... (မှန်လှပါ ဘုရား)။ ဒါကြောင့် ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက “သရာဝံဝါ စိတ္တံ သရာဝံ စိတ္တန္တိပဇာနာတိ သဒေါသံဝါ စိတ္တံ သဒေါသံစိတ္တန္တိ ပဇာနာတိ၊ သမောဟံဝါ စိတ္တံ သမောဟံ စိတ္တန္တိ ပဇာနာတိ”

မင်္ဂလေစင်ဖြင့် ဖျန်းလိုက်စမ်းပါ

ဟေ့... ပဇာနာတိဆိုတဲ့ မင်္ဂလေစင်ဖြင့် ဖျန်း ဖြစ်အောင် ဖျန်းလိုက်စမ်းပါ။ မဖျန်းရင် မင်းတို့အကြောင်း မသတ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် တွေဖြစ်ပါလိမ့်မယ်... (မှန်ပါဘုရား)။ ဆိုတော့ မောင်ထွန်းလှိုင် မပြောထိုက်ဘူးလား... (ပြောထိုက်ပါတယ်ဘုရား)။

မောင်ဘညွန့်တို့ မပြောထိုက်ဘူးလား... (ပြောထိုက် ပါတယ်ဘုရား)။ အေး... ဒါဖြင့် အားလုံးဒကာ ဒကာမတို့ ခင်ဗျားတို့အကျိုးမကြောက်ပါနဲ့။ အကြောင်းကြောက်ပေး ပါ... (မှန်လှပါဘုရား)။

အကြောင်းကြောက်ပေးပါလို့ ပြောရတယ်။ ဘာပြုလို့ တုံးဆိုတော့ ခင်ဗျားတို့က ခဲလာတယ်။ ခဲကြည့်ရှောင်နေလို့ တော့မဖြစ်ဘူး။ ခဲကြည့်ရှောင်မနေနဲ့။ ဟိုလူသား သွားရိုက်လိုက်၊ ခဲပစ်တဲ့ သူသွားရိုက်လိုက်ရင် နောက်ခဲလာဦးမှာလား... (မလာပါဘူးဘုရား)။

ယခုတော့ဖြင့် ခင်ဗျားတို့က ခဲသာ ကြောက်နေတယ် ပစ်တဲ့သူကို... (မကြောက်ပါဘူးဘုရား)။ ဒါဖြင့် ခင်ဗျားတို့ ခုနက ခွေးမိုက်ကြောက် ကြောက်သလိုမကြောက်ဘူးလား... (ကြောက်ပါတယ်ဘုရား)။

ဖြစ်ပျက်မရှုမိမှာကိုကြောက်ပါ

ဒီမှာလည်း ခင်ဗျားတို့သန္တာန်လာတဲ့ လောဘ၊ ဒေါသ၊
မောဟကို တစ်ခါတည်း ဖြစ်ပျက်မရှုမိမှာကို ကြောက်လိုက်...
(မှန်လှပါဘုရား)၊ ဒကာစိန် သိပ်အဖိုးတန်တဲ့ တရားနော်...
သိပ်အဖိုးတန်တဲ့ တရားဒကာ ဒကာမတွေ ရိပ်မိပြီလား...
(ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

လောဘလာ ဖြစ်ပျက်မရှုမိ၊ ဒေါသလာရင် ဖြစ်ပျက်
မရှုမိ၊ ဝေဒနာလေးတွေလာ ဖြစ်ပျက်မရှုမိ၊ ဒုက္ခသစ္စာလာတိုင်း
လာတိုင်း မရှုမိမယ့်အရေးသာလျှင် တို့မှာ အရေးအကြီးဆုံး
ပါလား၊ ငရဲဘာမှကြောက်စရာမရှိဘူး... (မှန်ပါဘုရား)၊
ဟုတ်ပြီလား။

အဲဒါ ဒကာ ဒကာမတို့ ယနေ့ကစပြီး ဆရာကောင်း
သမားကောင်းနဲ့ ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်နေတဲ့ဒကာ ဒကာမတွေ
ဖြစ်နေတော့ ဪ... အကြောင်းကြောက်မှာပါလား...
အကျိုးကြောက်နေလို့တော့... (မှန်ပါဘုရား)၊ သဘောကျပြီ
လား... (ကျပါပြီဘုရား)။

အကြောင်းကိုကြောက်ရင်၊ အကျိုးမလာ

အဲ... အကြောင်းကြောက်လိုက်တော့ အကျိုးလာ
သေးရဲ့လား... (မလာတော့ပါဘုရား)၊ အေး... ဒါကြောင့်
အကြောင်းကြောက်လိုက်လို့ရှိရင် အကျိုးမလာတော့ပါဘူး...

(မှန်ပါဘုရား)။

ဒါကြောင့် ခင်ဗျားတို့ သန္တာန်မှာ အကြောင်းတွေက ခဏခဏပေါ်တယ်. . . (မှန်ပါဘုရား)၊ တစ်ယောက်နဲ့ တွေ့ပြန် လို့ရှိရင်လည်း အော်ချင်တာနဲ့၊ ပျော်ချင်တာနဲ့၊ ရွံ့ချင်တာနဲ့၊ စောင်းချင်တာနဲ့၊ ဒကာ ဒကာမတွေက ဒါတွေများ ကျတော့ ခင်ဗျားတို့က နှုတ်ကိုတက်လို့. . . (မှန်လှပါ ဘုရား)။

သူနဲ့ဖြင့် အတူတူကို မသွားချင်ဘူး၊ ဘာဖြစ်လို့တဲ့ ဆိုတော့ မျက်နှာကြောမတည့်လို့၊ အမလေး ဒကာ ဒကာမ တွေ ရှုပ်လိုက်တဲ့ဖြစ်ခြင်း၊ ဟုတ်ဘူးလား၊ ရှုပ်လိုက်တဲ့ဖြစ်ခြင်း။

သူနဲ့တော့ မသွားဘူး၊ သွားရင်တစ်ယောက်တည်း သွားမယ်၊ နောက်ချန်နေရစ်မယ်၊ ဘာမှလည်း မဟုတ်ဘူး ဒီဥစ္စာ၊ ဘာမှလည်း မဟုတ်ဘူး၊ ဒကာမတွေ ရှုပ်နေတာက၊ ဟုတ်ဘူးလား၊ အင်မတန်မရှုပ်ဘူးလား. . . (ရှုပ်ပါတယ်ဘုရား)။

အကုသိုလ်ဖြစ်နေတာ ဆိုးတယ်

တချို့ကျတော့လည်း အယူအဆ မတူလို့တဲ့၊ အောက် တန်းနည်းနည်းကျလို့ မသွားချင်ဘူးတဲ့၊ တယ်ခက်ပါလား ဒကာသိုက်ရေ၊ သွားမှာကတော့ ဟို မင်္ဂလာအလှူ သွားမှာပဲ၊ ဒီအကုသိုလ်ဖြစ်နေတာက အတော်ဆိုးတယ်. . . (မှန်လှပါ ဘုရား)၊ လာမှန်းကောသိကြရဲ့လား. . . (မသိပါဘူးဘုရား)။

အလှူသွားတာမဟုတ်ဘူး၊ အပါယ်သွားတာ

မသိတော့ ဖြစ်ပျက်ကော ရှုသေးရဲ့လား... (မရှုပါဘူးဘုရား)၊ ဖြစ်ပျက်မရှုမိတဲ့ အခါကျတော့ ခင်ဗျားတို့ အလှူသွားတာမဟုတ်ဘူး၊ အပါယ်သွားတာ၊ ရိပ်မိကြပြီလား... (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

ဣဿာ၊ မစ္ဆရိယတွေက မလာဘူးလား... (လာပါတယ်ဘုရား)၊ ခင်ဗျားတို့ အလှူသွားတာဖြန်းခနဲ သာဓုခေါ်လိုက်ရင် ဒကာစိန်မှားမယ်... (မှားမှာပါဘုရား)၊ မမှားသေးဘူးလား... (မှားပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒီလိုအရေးကြီးနေလို့ဆရာသမားမို့ ဆုံးမနေတယ်... (မှန်ပါဘုရား)၊ ဒါကြောင့် ခင်ဗျားတို့ ဣဿာလာလည်း ဘာလုပ်ရမတုံး... (ဖြစ်ပျက်ရှုရမှာပါဘုရား)၊ မစ္ဆရိယလာရင်... (ဖြစ်ပျက်ရှုရမှာပါဘုရား)။

ဖြစ်ပျက်ရှုသာရှု

ဖြစ်ပျက်ရှုသာရှု သူကမလာပါနဲ့ဆိုလို့ ခင်ဗျားတို့က ကျင့်သားမရသေးတော့ လာနေဦးမှာ၊ လာတာလေးကိုလည်း ဣဿာရှုလိုက်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဆိုလို့ ရှိရင်ဖြင့် ဣဿာလေးက ဣဿာမဟုတ်ဘဲနဲ့ ဖြစ်ပျက်ဒုက္ခသစ္စာ ဖြစ်သွားတယ်... (မှန်လှပါဘုရား)၊ မစ္ဆရိယရှုရင်ကော... (ဖြစ်ပျက်ဒုက္ခသစ္စာပါဘုရား)။

ဖြစ်ပျက်ဒုက္ခသစ္စာဖြစ်သွားပြီ။ အဲဒီဖြစ်ပျက်ဒုက္ခသစ္စာဖြစ်သွားလို့ရှိရင်ဖြင့် ဒကာ ဒကာမတို့ ဘာမှ မစိုးရိမ်နဲ့တော့... (မှန်လှပါဘုရား)။ ရိပ်မိပြီးလား... (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

အကြောင်းကို သတ်ခိုင်းတယ်

ဒါဖြင့် ခင်ဗျားတို့ ယနေ့ပြောတဲ့တရားမှာ ဘာပါလိမ့် မလဲ ဆိုတာအကြောင်းသတ်ပြောနေတယ်လို့ မောင်ထွန်းလှိုင် မှတ်ပါ... (မှန်လှပါဘုရား)။ ကိုင်း... ဒကာသိုက် ဘာသတ်ခိုင်းသတဲ့... (အကြောင်းသတ်ခိုင်းပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဝိပဿနာရှု၊ ဝိပဿနာရှုဆိုတာ ဒကာ ဒကာမတို့ ပစ္စုပ္ပန်တည့်အောင်ရှုဆိုတာ အကြောင်းသတ်နေတာ ကိုးဆိုတာပေါ်လာပြီလား... (ပေါ်လာပါပြီဘုရား)။ အကြောင်းသတ်... (မှန်ပါဘုရား)။

အကယ်၍ ဝေဒနာကို ခင်ဗျားတို့က ဖြစ်ပျက်မရှုလိုက်လို့ရှိရင် အကျိုးတဏှာလာမယ်ဆိုတာ ခင်ဗျားတို့သိပြီးသား... (မှန်လှပါဘုရား)။

ဝေဒနာမရှုဖြစ်ရင် တဏှာလာမယ်

ဒါဖြင့် ဝေဒနာလေး ပေါ်လာတယ် ဖြစ်ပျက်က မရှုမိဘူး၊ မရှုမိရင် ဘယ်သူ့လာမယ်... (အကျိုးတဏှာလာမှာပါဘုရား)။ အင်း... ဝေဒနာ ပစ္စယာ-ဝေဒနာအကြောင်း

ကြောင့် တဏှာ- တဏှာသည်၊ ဟောတိ-ဖြစ်၏ဆိုတော့၊ အကြောင်းကိုမသတ်လိုက်တဲ့အတွက် ဘာလာသတုံး... (အကျိုးလာပါတယ်ဘုရား)။ အကျိုးတဏှာလာတယ်... (မှန်ပါဘုရား)။

အကျိုးတဏှာလာတဲ့အခါကျတော့ ခင်ဗျားတို့ ဒုက္ခရောက်ပြီ... (မှန်ပါဘုရား)၊ ဩော်... ဒါဖြင့်တို့ဆရာဘုန်းကြီးက ဝိပဿနာတွေ ရှုခိုင်းနေတာ ဘာပါလိမ့်မလဲဆိုတာ ယနေ့ ရှင်းရှင်းလင်းလင်းကြီး ပေါ်လာလိမ့်မယ်... (ပေါ်လာပါတယ်ဘုရား)။

ဘာသတ်ခိုင်းသတုံး... (အကြောင်းသတ်ခိုင်းပါတယ်ဘုရား)၊ အကြောင်းသတ်တော့ ခင်ဗျားတို့ အကျိုးပေးတွေ လာစရာပျက်စီးသွားပြီး... (မှန်ပါဘုရား)၊ ကြောက်ဖို့လန့်ဖို့ကော... (မလိုပါဘူးဘုရား)။

ဒါလမ်းမှန်ပဲ

ဩော်... ဒါဖြင့် ဒါလမ်းမှန်ပဲ၊ ဘုရားဟောတော်မူတာလမ်းမှန်၊ လမ်းမှန်ပဲတဲ့ ဒီဥစ္စာ၊ အကြောင်းသတ်ခိုင်းတာ... (မှန်လှပါဘုရား)၊ ဝေဒနာရှုရင် တဏှာသေတယ်၊ မသေဘူးလား... (သေပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒီတော့ ဝေဒနာရှုရင် တဏှာသေတယ်ဆိုတော့

ဣဿာရုလိုက်ပြန်တယ်။ ဣဿာဆိုတဲ့ဥစ္စာ သူတစ်ပါးငြူစူတာ... (မှန်ပါဘုရား)။

ဣဿာသူတစ်ပါးငြူစူတာ ရုလိုက်လို့ရှိရင်ဖြင့် ဣဿာနောက်ကနေပြီး ခင်ဗျားတို့ ဣဿာကို မရုလိုက်ဘူးဆိုရင်ဖြင့် ကျုပ်မြင်ရတာ ကျုပ်ဖြင့် အရင်ဟာတွေ ပေါ်ပေါ်လာတယ်။ အင်း... ဒေါမနဿတွေလာကုန်ပြီ... မလာဘူးလား... (လာပါတယ်ဘုရား)။

တွေးတယ်ဆိုပြီး သကာလ၊ ဘေးတွေးတာမဟုတ်ဘူး။ ကျုပ်ဖြင့် အရင်ဟာတွေကို ပြန်သတိရလာတယ်ဆိုတော့ ဒေါမနဿတွေ အကုန်လာတော့တာပဲ။ ဣဿာမရုမိရင် ဘာလာသတုံး... (ဒေါမနဿလာပါတယ်ဘုရား)။ မစ္ဆရိယ ရုမိရင်ကော... (ဒေါမနဿလာပါတယ်ဘုရား)။

မစ္ဆရိယဆိုတာ

မစ္ဆရိယဆိုတာက ကိုယ့်ရှိတာလေးတွေ ဒကာ ဒကာမတွေက သူလာရင်တောင်းတတ်တယ်။ အဲဒီတော့ ဒါတွေအုပ်ပြီးထားဦးမှ၊ ဝှက်တန်သလောက်လည်း ဝှက်ထားဦးမှ၊ ဒီလိုလေဟာ ကိုယ့်ဟာကိုယ် တစ်ယောက်တည်း ဟိုချောင်ထိုး၊ ဒီချောင်ထိုး၊ဟိုဟာလေးနဲ့ဖိ၊ဒီဟာလေးနဲ့ဖုံး... (မှန်ပါဘုရား)။

အဲဒါခင်ဗျားတို့ကလာလိမ့်မယ်လို့မသိဘူး၊သူလာမယ်လို့ပြောသံကြားလို့ခင်ဗျားတို့ကမစ္ဆရိယဖြစ်တာ... (မှန်ပါဘုရား)။

အိမ်ထဲသိမ်းဆည်းနေတာဘာပါလိမ့်... (မစ္ဆရိယဖြစ်တာပါ ဘုရား)။

အဲဒီတော့ မစ္ဆရိယပေါ်လာပြီလားဆိုပြီး ခင်ဗျားတို့၊ မစ္ဆေရစိတ်ကို ဖြစ်ပျက်ရှုရင်ရှု၊ အကယ်၍ မရှုမိဘူးဆိုရင်ဖြင့် သူက မနေသာလောက်အောင် တောင်းပြီဆိုမှဖြင့် ခင်ဗျားတို့က ဒေါမနဿလိုက်ဦးမှာပဲ... (လိုက်မှာပါဘုရား)။

ဒေါမနဿလာတယ်

နဂိုက သူမြင်ရင် ဝှက်ထားတဲ့ဥစ္စာ၊ အတင်းတောင်းပြန် သေးတယ်ဆိုတော့ ဒေါမနဿမလာပေဘူးလား... (လာပါတယ်ဘုရား)။

အေး... ဒါကြောင့် စိန်တွေ ဘာတွေ ဝှက်ကြ၊ သိုကြတဲ့ အခါကျလို့ရှိရင်လည်း ဒါတွေဟာ သတိထားရသေးတယ်၊ ဟုတ် ဘူးလား... (မှန်ပါဘုရား)။

ဒါက ဘယ်သူ့ဖို့၊ ဘယ်ဝှံ့ဖို့၊ တော်ကြာ လူနိုင်လာရင် ခက်တယ်ဆိုတာဘာတုံး ခင်ဗျားတို့... (မစ္ဆရိယပါဘုရား)၊ မစ္ဆရိယ၊ ဟုတ်ဘူးလား... (မှန်ပါဘုရား)။

အဲဒီ မစ္ဆရိယတွေလည်း ခင်ဗျားတို့ကတော့မသိဘူး၊ မေတ္တာရှိလို့ ဟိုလူအတွက်ထားရတယ်၊ ဘယ်ဟုတ်မလဲ ဟိုလူ မြင်သွားမှာစိုးလို့၊ ရိပ်မိပြီလား... (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

ဒီဘက်မေတ္တာ၊ ဟိုဘက် မစ္ဆရိယ၊ ဒကာသိုက်တို့ ခိုပ်မိပြီ
လား... (ခိုပ်မိပါပြီဘုရား)။

အတော်သိမ်မွေ့တဲ့ တရား

အေး... ဒါကြောင့် မစ္ဆရိယဆိုတဲ့ တရားဟာလည်း
အတော်သိမ်မွေ့တဲ့တရား၊ ကြောက်စရာမကောင်းဘူးလား...
(ကောင်းပါတယ်ဘုရား)၊ အေး... ဒါကြောင့်ဒကာဒကာမတို့
မစ္ဆရိယလာလည်းဘာလုပ်ရမတုံး... (ဖြစ်ပျက်ရှုရမှာပါဘုရား)။

ဣဿာလာရင်ကော... (ဖြစ်ပျက်ရှုရမှာပါဘုရား)၊
အေး... ဒါကြောင့် ဖြစ်ပျက်ရှုလိုက်တာသည်ပင်လျှင်
အကြောင်းသတ်ပြီးသားမနေဘူးလား... (နေပါတယ်ဘုရား)။

ဘုန်းကြီးက ဒီကနေအကဲခတ်တယ်၊ ဘယ်သူနဲ့ ဘယ်သူ
မတည့်ဘူးတဲ့၊ အင်း... မသိရှာဘူး... ဒါပဲ၊ ခိုပ်မိကြပြီ
လား... (ခိုပ်မိပါပြီဘုရား)။

မသိရှာလို့ သိလို့ရှိရင်တော့ဖြင့် အကုန်တည့်... (မှန်ပါ
ဘုရား)၊ အကုန်တည့်ဆိုတာဒကာဒကာမတွေဖြေရှင်း နေစရာလို
သေးသလား... (မလိုပါဘူးဘုရား)။

ဘာဖြစ်လို့မတည့်ကြပါလိမ့်

အေး... ဘာဖြစ်လို့ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် မတည့်ကြပါလိမ့်မတုံးဆိုတော့ ကုဿာလာလည်း မရှုမိ၊ မစ္ဆရိယ လာရင်ကော... (မရှုမိပါဘုရား)။

မိန်းမတွေဘက်က အထူးဂရုစိုက်စမ်းပါ... (မှန်လှ ပါဘုရား)၊ ရိပ်မိပြီလား... (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

ယောက်ျားတွေက ဒီလောက်မများဘဲကိုး ဒကာစိန် ရ... (မိန်းမများကဒီစိတ်တွေများပါတယ်ဘုရား)၊ ယောက်ျား တွေကတော့မဟုတ်ရင် ထရိုက်တာပဲရှိမယ် ဟုတ်ပြီလား။

အေး... မိန်းမတွေကတော့ ဒီဥစ္စာအရေးမဟုတ်တာကို အင်မတန်အရေးလုပ်လေ့ရှိတယ်၊ အရေးမဟုတ်ပါဘဲနဲ့ အရေး လုပ်လေ့ရှိတယ်၊ ရိပ်မိပြီလား... (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

ထင်းသယ်တာကအစ ခင်ဗျားတို့မှာ အတော်ရှုပ်တယ်၊ ဟုတ်ပြီလား၊ ထင်းသယ်တာကအစတဲ့ တင်ချင်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကျ တော့ ဈေးတင်တယ်၊ မတင်ချင်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကျတော့ ပြန်ချ တယ်... (မှန်လှပါတယ်ဘုရား)၊ ကုဿာ၊ မစ္ဆရိယဗျာ... (မှန်ပါဘုရား)၊ မလာဘူးလား... (လာပါတယ်ဘုရား)။

သမာဓိ၊ သတိလိုတယ်

အေး... ဒါကြောင့် ဒကာ ဒကာမတွေရေ နေရာ
တိုင်းမှာသမာဓိ၊သတိလိုတယ်ဆိုတာ ပေါ်လာကြပြီလား...
(ပေါ်လာပါပြီဘုရား)။

ဒါတွေကို ဂရုမစိုက်လို့ရှိရင်ဖြင့် ဒါတွေဟာ ဟင်း
ကော်တဲ့အချိန် ဆွမ်းကော်တဲ့အချိန် ကစပြီး သကာလ၊ ခင်ဗျားတို့၊
ထမင်းကော်တဲ့အချိန်ကစပြီး သကာလ ဒီသူတို့ အတွေးကငုပ်ပြီး
ဒီအကြောင်းကို မသတ်လိုက်လို့ရှိရင်ဖြင့် ဒီဟာအကျိုးပေးဦး
မှာပဲ၊မပေးပေဘူးလား... (ပေးမှာပါဘုရား)။

နေရာတိုင်းမှာ ဖြစ်ပျက်ရှု

အဲဒီတော့ ဒကာ ဒကာမတွေ ဆရာဘုန်းကြီးက
ဟောတာနေရာတိုင်းမှာ ဖြစ်ပျက်ရှုဆိုတာနေရာတိုင်းမှာ ငရဲမီး
ငြိမ်းတာ... (မှန်ပါဘုရား)၊ရိပ်မိပြီလား... (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

အဲဒီတော့ ခင်ဗျားတို့ ငရဲမီးငြိမ်းတာ ကိုခင်ဗျားတို့က
မေ့သွားတယ်၊ မေ့သွားတယ်ဆိုရင် ငရဲမီးကြီးလာမှာပေါ့...
(မှန်လှပါဘုရား)။

မေ့သွားရင်ဘယ်လိုဆိုကြမတုံး... (ငရဲမီးကြီးလာပါ
တယ်ဘုရား)၊ ငရဲအိုးကြီး၊ ငရဲမီးတောက်ကြီး ဒီလို မလာပေ
ဘူးလား... (လာပါတယ်ဘုရား)၊ အဲဒီတော့ မမေ့စေကြ

နဲ့... (မှန်ပါဘုရား)။ မေ့ရင်ဘာဖြစ်မလဲ... (ငရဲကြီးမှာပါ
ဘုရား)။ ငရဲအိုးကြီးမယ်၊ ငရဲမီးတောက်ပြင်းမယ်၊ ဒါကြောင့်
မေ့ဆိုတဲ့အတိုင်း ဒီလိုဖြစ်တော့ ဖြစ်သွားတယ်၊ ကျုပ်မရှုမိလိုက်
ဘူး၊ ဒီလိုဆိုရင်ငရဲအိုးကြီးလာတာပဲ၊ ငရဲမီးလျှံကြီး တောက်လာ
တာပဲ... (မှန်ပါဘုရား)။

ဒါကြောင့် ခင်ဗျားတို့က မေ့တာလေးလည်း ဘုန်းကြီး
အနေနဲ့ ဟိုကအိုးကြီးတယ်၊ ရိပ်မိပြီလား... (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

ဥဂ္ဂသေန

အဲ့ဒါ ဒကာ ဒကာမတွေကတော့ ပြောတော့သက်သာ
သလိုလိုပေါ့ဗျာ၊ ပြောတော့သက်သာသလိုလိုပေါ့၊ ဖြစ်စဉ်တော့
မသက်သာဘူး... (မသက်သာပါဘူးဘုရား)။

ဖြစ်စဉ်ကတော့ မသက်သာပါဘူးတဲ့၊ ဥဂ္ဂသေနတို့များ
ပြောလိုက်တာကတော့ သာမည... (မှန်လှပါဘုရား)၊ သူ့ဆီ
ပစ္စေကဗုဒ္ဓါလေးတစ်ပါးက ဆွမ်းခံကြွလာတယ်၊ ဆွမ်းခံကြွလာ
လို့ကောင်းကောင်းမွန်မွန်လောင်းလိုက်ပါကဲ... သူ့ခင်ပွန်းကို
မှာတယ်၊ မှာတဲ့အခါကျတော့သူ့ခင်ပွန်းမကလောင်းလိုက်တယ်။
လောင်းလိုက်တဲ့အခါကျတော့ ရဟန္တာက ဩော်... သူတို့
ငါ့လောင်းလိုက်တဲ့အတွက် ဒိဋ္ဌဓမ္မအကျိုးပေးတော့မှာပဲဆိုပြီး
ပြုံးတယ်၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မအကျိုးပေးရှာတော့မယ်၊ သူဌေးကတော်လေး၊
သူဌေးလေးဖြစ်ရှာတော့မယ်ဆိုပြီး ဝမ်းမြောက်လို့ပြုံးရှာတယ်။

သဘင်သည်လို့ပြစ်မှားမိလို့

ပြုံးတော့၊ အဲဒီပြုံးတဲ့အချိန်နဲ့ ခုနက ဆွမ်းလောင်းတဲ့ သူ့ခင်ပွန်းမနဲ့ သွားကြုံတယ်၊ ကြုံတော့ သူ့ယောက်ျားသွားပြောတယ်၊ ရဟန္တာ ဆွမ်းလောင်းလိုက်တယ်လောင်းပြီး ဟိုအနားကျတော့ပြုံးသွားတယ်အို... ပြုံးသွားရင်သဘင်သည်ထင်ပါရဲ့ကိုး... (မှန်လှပါဘုရား)။

သဘင်သည်လို့ ပြောမိလို့ သူ့သဘင်သည်နဲ့ သွားပြီး အိမ်ထောင်ကျနေတာဒုက္ခရောက်ပါပေါ့လား၊ ပြောတော့သာလွယ်တာကွ၊ ဟိုသဘင်သည်နဲ့ အိမ်ထောင်ကျတော့ ဘယ်မတုံးဗျ ဥဂ္ဂသေနဟာဝါးအတောင်(၆၀)ပေါ်တက်ကနေရတာကဲ၊ ပြောတာကကော သက်သာရဲ့လား... (မသက်သာပါဘူးဘုရား)။

ပြောတာကတော့ သာမည

ပြောတာကတော့ သာမည၊ အကျိုးပေးကျတော့... (မသက်သာပါဘူးဘုရား)၊ အဲဒါဖြင့် ခင်ဗျားတို့က အကျိုးပေးကတယ်လွယ်တယ်၊ ဒေါ်ရွှေကြီးတို့ကလေ။ တို့က ထစ်ခနဲဆိုရင် ပြောလိုက်ချင်တယ်၊ အတော်ခက်ပါလားဗျ၊ ဒေါ်ရွှေ စောင်းနေတာ မအောက်မေ့နဲ့နော်... (မှန်လှပါဘုရား)။

ကျုပ်က တယ်ခံချင်တာမဟုတ်ဘူး၊ ဟုတ်တာပြောသွားရင်တော့ ကိစ္စမရှိပါဘူး၊ ဒီမဟုတ်တာ ပြောသွားတာ

ကျုပ်က မကျေဘူး၊ ဟုတ်လား ဒေါ်ရွှေ ငရဲအိုးကြီးက ဝမ်းထဲ
လုံးဝင်တာပဲ၊ ရိပ်မိပြီလား... (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

အဲ့ဒါကြောင့် ဒကာဒကာမတို့ခင်ဗျားတို့အပြောတွေ၊
ခင်ဗျားတို့ အဆိုတွေက ပြောတာတော့ဖြင့် မတု-ကိစ္စမရှိဘူး၊
အကျိုးပေးကျတော့ ခံနိုင်ရည်ရှိရဲ့လား... (မရှိပါဘူးဘုရား)။
အဲ့ဒီကျတော့ အင်မတန် မနစ်နာပေဘူးလား... (နစ်နာပါ
တယ်ဘုရား)။

ဣဿာမစ္ဆရိယ ဖြစ်ပျက်ရှု

ဒါကြောင့် အပြောရော၊ အဆိုရော၊ ဣဿာနဲ့ ပြောရင်
ဣဿာဖြစ်ပျက်ရှုမစ္ဆရိယနဲ့ပြောလို့ရှိရင်... (မစ္ဆရိယဖြစ်ပျက်
ရှုရမှာပါဘုရား)၊ ဒေါသနဲ့ပြောရင်... (ဒေါသဖြစ်ပျက်ရှုရမှာပါ
ဘုရား)၊ ကြာတော့ ဒီဖြစ်ပျက်ရှုဖန်များတော့မဂ်ရေကလောင်းဖန်
များတော့သူတို့က ငြိမ်းငြိမ်း ငြိမ်းငြိမ်းပြီး နောက်မလာတော့
ဘူး... (မှန်လှပါဘုရား)။

လာရာဖြစ်ပျက်ရှု

အစသာခက်နေတာ... (မှန်လှပါဘုရား)၊ အစသာ
ခက်နေတာ၊ နောက်ကျတော့လာသေးရဲ့လား... (မလာတော့ပါ
ဘူးဘုရား)၊ အဲ့ဒီလောက်ကျေးဇူးများမှာ မြင်တဲ့အတွက်
ဆရာဘုန်းကြီးက ပြောလိုက်တယ် ဪ... ဒါဖြင့် လာရာရှု

ရုံပဲပေါ့ဗျာ၊ မဆိုနိုင်သေးဘူးလား... (ဆိုနိုင်ပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒီတော့ လာရာ ရှုဆိုတော့ ရှုဆိုတာသမာဓိ
ကိုပြောတာ... (မှန်ပါဘုရား)။ ဈာယ ဘိက္ခု မာစပမာဒေါ
ဘိက္ခု မာစပမာဒေါ- မေ့လျော့ ပေါ့ဆ ဈာယ- စူးစူးစိုက်စိုက်
ကလေး ရှုလိုက်စမ်းပါကွတဲ့ဆိုတော့ ဘုရားက စူးစူးစိုက်စိုက်ရှုဖို့
သိပ်ပြီး တိုက်တွန်းတယ်... (မှန်ပါဘုရား)။

အဲဒါကြောင့် ဝေဒနာပေါ်တိုင်း ပေါ်တိုင်း အဲဒီနေရာ ကို
သမာဓိနဲ့ စူးစိုက်ပြီး မဂ္ဂင်ငါးပါး ဖြစ်ဖြစ်၊ ခုနစ်ပါးဖြစ်ဖြစ်
အကုန်လွှတ်ပါ... (မှန်ပါဘုရား)။

အကုန်လွှတ်လိုက်သည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက်တည်းဝေဒနာ
ဖြစ်ပျက်ဒုက္ခသစ္စာ ဖြစ်ရတော့မယ်... (မှန်လှပါဘုရား)။
လွှတ်လိုက်တဲ့ မဂ္ဂင်တွေက မဂ္ဂသစ္စာ ဖြစ်ရတော့မယ်၊
ဟော... ကိလေသာ အပူမီးတွေက မင်္ဂလာတယ်ဆိုရင်
အကုန်ငြိမ်း၊ မင်္ဂလာတယ်ဆိုရင်အကုန်သိမ်းဆိုတော့မောင်ထွန်းလှိုင်
ဘယ်လောက်ကျေးဇူးများသတုံး... (များပါတယ်ဘုရား)။

ပိလိန္ဒဝစ္ဆမထေရ်ကြီး

အေး... ဒါကြောင့် ဒကာ ဒကာမတို့ အင်မတန်မှ
ကျေးဇူးများခြင်းကြောင့် သမာဓိ တန်ခိုးဟာ ဒကာစိန် ပိလိန္ဒ
ဝစ္ဆမထေရ်ကြီးကြည့်၊ ပိလိန္ဒဝစ္ဆမထေရ်ကြီးဟာလေ-သူကဘဝ
ပေါင်း(၅၀၀)၊ ဗြဟ္မဏအမျိုးကဖြစ်လာတာကိုး... (မှန်လှပါ

ဘုရား)၊ အမျိုးမြတ်၊ အမျိုးမြတ် . . . (မှန်လှပါဘုရား)။

“ဟေ့သူယုတ်” ဘယ်ကလာသတုံး

တခြားသော ပုဂ္ဂိုလ်တွေလိုရှိရင် ဟေ့ . . . သူယုတ် ဘယ်ကလာသတုံး၊ ဟေ့ . . . သူယုတ်ဘယ်ကလာသတုံး . . . ။ အဲဒါ ဘယ်အချိန်ကျမှ ဒီအသုံးအနှုန်းသုံးနေတာ တုံးဆိုတော့ သူကလည်းရဟန္တာဖြစ်ပြီ ရဟန္တာဖြစ်တဲ့အခါ လူမြင်လို့ရှိရင်ဖြင့် သူက အကျင့်က ဝါသနာကြီးကပါလာတော့ ဟေ့ ဝသက၊ ဟေ့ သူယုတ် ဒကာသိုက် ဒီလိုချည်ခေါ်တယ် . . . (မှန်လှပါဘုရား)၊ ဒီလိုချည်ခေါ်တယ်။

ကရုဏာသံလည်းမောင်ထွန်းလှိုင်မပါဘူး၊ ဝါသနာဖြစ် နေတယ် . . . (မှန်ပါဘုရား)၊ ရိပ်မိပြီလား . . . (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

အဲဒီတော့ ဝါသနာကိုတော့ ဘုန်းကြီးတို့က မဆိုပါဘူး၊ ခင်ဗျားတို့က လုံ့လပယောဂနဲ့ ဟာကိုဆိုတာ . . . (မှန်လှပါ ဘုရား)၊ ဟုတ်ပြီလား။

စိတ်မကြမ်းရင်ပြီးတာပဲ

ဝါသနာကတော့ ဝါသနာ ဒကာစိန်ကြီးက ကြမ်းတယ်၊ စကားပြောကတည်းကိုက ဒကာစိန်က ခပ်ဆိုးဆိုးပြောတတ် တယ်၊ ကြမ်းကြမ်းပြောတတ်ပေမယ့် စိတ်ထဲက မကြမ်းရင်ပြီး

တာပဲ၊ အသံကတော့ ကြမ်းချင်ရင် ကြမ်းပါစေ... (မှန်လှပါ
ဘုရား)၊ စိတ်မကြမ်းရင်... (ပြီးတာပါပဲဘုရား)။

အေး... ဝါသနာတော့ဖြင့် ဘုရားတစ်ယောက်သာ
စွန့်နိုင်တယ်၊ ကျန်တာဘယ်သူမှ မစွန့်နိုင်ဘူး... (မှန်လှပါ
ဘုရား)။

လူမြင်ရင်၊ သူယုတ်ချည့်ခေါ်တာ

အဲဒီပီလိနွဲ့ဝတ္ထုမထေရ်ကြီးဟာ ကြည့်ပါလား ဒကာ
ဒကာမတွေက ရဟန္တာဖြစ်တောင် လူမြင်ရင် သူယုတ်ချည့်
ခေါ်တာ... (မှန်ပါဘုရား)။

ခင်ဗျားတို့ ကြားဖူးသားပဲ၊ ဒကာတစ်ယောက်က ပိတ်
ချင်းသီးတွေထမ်းမလာဘူးလား... (ထမ်းလာပါတယ်ဘုရား)၊
ထမ်းလာတဲ့ အခါကျတော့ ပိတ်ချင်းသီးတွေထမ်းလာတော့
ဟေ့... သူယုတ်ဘာတွေ ထမ်းလာသတုံး၊ အစောကြီးတွေ
တာကိုး။

ပိတ်ချင်းသီးတွေ ထမ်းလာတယ်

ဟိုက ဈေးဦးမှ မပေါက်သေးဘဲ ဒီလိုဘောက်ပြောတဲ့
ကိုယ်တော်ကြီးနဲ့ တွေ့တော့၊ ခင်ဗျားတို့လည်း ဈေးဦးပေါက်
အရေးကြီးတဲ့အချိန်ကျတော့၊ ပိတ်ချင်းသီးတွေ ထမ်းလာတာ

ဈေးဦးမှ မပေါက်သေးဘူး၊ ဟေ့ . . . လူလုတ် ဘာတွေထမ်းလာ သလဲလို့ဆိုတော့ ဟိုလူက ဈေးဦးမှမပေါက်ရတဲ့ အထဲကန့်လန့် ပြောတဲ့ ကိုယ်တော်ကြီးနဲ့တွေ့တော့ ကြက်ချေးကိုယ်တော်လို့ ပြောလိုက်တယ်၊ ရိပ်မိပြီလား . . . (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

ကြက်ချေးဖြစ်ကုန်တယ်

ကြက်ချေးထမ်းခဲ့တယ်ဆိုတော့ အံ့မလေး . . . ရဟန္တာ သွားပြစ်မှားတာအကုန်ကြက်ချေးဖြစ်ကုန်တယ် . . . (မှန်လှပါ ဘုရား)၊ ဟေ့ . . . ခင်ဗျားတို့ ကြက်ချေးသွားလုပ်မနေနဲ့ဦး။

ကျုပ်တော့ မဟုတ်တာနဲ့ ဘောက်ပြောလိုက်တယ်ဆို တော့အိမ်မှာ ဘာဖြစ်နေတယ်ဆိုတာ သတိထားကြဦး . . . (မှန်လှပါဘုရား)၊ ဟုတ်ဘူးလား၊ အိတ်ထဲငွေရှိတယ်နဲ့တူတယ် ငွေချေးစမ်းပါဦး အို . . . မဟုတ်ပါဘူး စက္ကူတွေပါဆိုရင် တော်ကြာ အလွတ်စက္ကူဖြစ်သွားမှာလည်း စိုးရသေးတယ် . . . (မှန်လှပါဘုရား)၊ အဲဒါကြည့်လည်းပြောကြဦး၊ ခင်ဗျားတို့ လိမ်တာကလေ . . . (မှန်လှပါဘုရား)။

ရဟန္တာပြစ်မှားတာ

အဲဒါနဲ့ ဒီထမ်းလာတာပင် ဒကာစိန်ရ သူ့ဝစီကံက လိုက်တာမဟုတ်သေးဘူး၊ ဒီထမ်းလာတာတင် ကြက်ချေးတွေ ဖြစ်သွားတာ မဟုတ်သေးဘူး၊ ဟိုလည်းပေါ်မှာ နဂိုကထားတာ

သူလည်းပေါ်ကထည့်တာ၊ဟိုအပေါ်မှာကြက်ချေးတွေ သွားဖြစ်
တယ်... (မှန်ပါဘုရား)ရဟန္တာဖြစ်မှားတာ... (မှန်လှပါဘုရား)။

အဲဒီတော့ ခင်ဗျားတို့လည်း ဒီအခါမှာ ဆိုလို့ရှိရင် မဂ်နဲ့
ဖိုလ်နဲ့ ကြိုးစားပြီးသကာလနေကြတာ၊ဘယ်သူရဟန္တာဖြစ်တယ်
ဆိုတာဘယ်သူမှမသိနိုင်ဘူး... (မှန်လှပါဘုရား)ဘယ်သူ
သောတာပန်၊သကဒါဂါမ်ဖြစ်တယ်ဆိုတာ ဘယ်သူမှမသိနိုင်
ဘူး... (မှန်ပါလှဘုရား)၊ကိလေသာခေါင်းပါးတာပဲသိတယ်။
ခေါင်းပါးရင်နည်းတာပဲအကုန်မကုန်သေးဘူး... (မှန်ပါဘုရား)။

အဲဒါကို ခင်ဗျားတို့ တစ်ယောက်တစ်ယောက်ပြစ်မှား
နေကြမယ်ဆိုရင်တော့ ဆင်းရဲပွဲနွဲ့ရလိမ့်မယ်... (မှန်ပါဘုရား)။

တစ်ဦးကိုတစ်ဦးရိုရိုသေသေ

အဲဒါကြောင့် တစ်ယောက်တစ်ယောက် ရိုရိုသေသေ
ကိုင်းကိုင်းညွတ်ညွတ်ဟုတ်လား အကျိုးအကြောင်း ရေရေလည်
လည် ဒီလိုမှကောင်းတယ်... (မှန်လှပါဘုရား)။

ဟေ့... ဒီလိုလာမမေးပါနဲ့၊ဒီလိုမလုပ်ပါနဲ့၊ဟုတ်ပြီလား။
ဟိုကသိချင်လို့မေးတာအကျိုးအကြောင်း ပြောပေးလိုက်လို့
ရှိရင် ပြီးတာပဲ၊ဘောက်ပြောတာ၊ ဒေါ်ခန့်က လုပ်ချင်လုပ်
ဦးမှာ... (မှန်လှပါဘုရား)။

ကိုယ့်ကိုတွေ့လို့ သူလာမေးတာဘာဆိုင်သတုံး၊ ရိပ်မိ
ပြီလား... (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)၊ အဲဒီလို ခင်ဗျားတို့ကလည်း

အတော်တိုတယ်. . . (မှန်လှပါဘုရား) အတော်တိုတယ်တဲ့။

ဒါနဲ့ ခုနက ဒကာမှာ ဒကာစိန်ရေ ခက်လိုက်တဲ့ဖြစ်ခြင်း၊ တစ်ခါတည်းသူ့မှာချုံးပွဲချင်ရတယ်၊ ပိတ်ချင်းသီးအရောင်းလာတာ ကြက်ချေးတွေဖြစ်နေလို့၊ ရိပ်မိပြီလား. . . (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

မင်းဘာငိုနေတာတုံး

အေး. . . ဒါနဲ့ သွားပြီးသကာလ သိ၊ ကြား၊ လိမ္မာတဲ့ သူနဲ့ သွားပြောတယ်၊ မင်းဘာငိုနေတာတုံး လူတစ်ယောက်က ဒီလိုပဲဗျ၊ ကျုပ်ပိတ်ချင်းသီး အရောင်းလာတာ၊ တောင်းထဲက လည်း ကြက်ချေး၊ လှည်းပေါ်မှာ ကျန်ရစ်တာကလည်း ကြက်ချေး။ ရဟန္တာ ဘောက်ပြောမိတာ. . . (မှန်ပါဘုရား)။

အဲဒီတော့ ခင်ဗျားတို့ ကျိန်ကြတာ အဟုတ်ကိုမကျေဘူး၊ မိုးကြိုးပစ်ရစေရဲ့ မကျေဘူးလို့ သွားလုပ်မနေနဲ့၊ အကုန်မကျေဘဲနေဦးမယ်၊ ခင်ဗျားတို့ ကုန်တွေ ကြက်ချေးဖြစ်ကုန်ဦးမယ်. . . (မှန်ပါဘုရား)၊ ရိပ်မိပြီလား. . . (ရိပ်မိပါပြီ ဘုရား)။

ပြောကို မပြောနဲ့၊ ပြောကို မပြောနဲ့တဲ့၊ ဒီဥစ္စာဆိုးဝါးတယ်ဆိုတဲ့ ဥစ္စာရိပ်မိပြီလား. . . (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

အေး. . . ဒါနဲ့ ကြက်ချေးတွေ ပြောလိုက်လို့ဆိုတော့ ဒီက ဒေါသနဲ့ ပြောလိုက်တော့ ဟို ကိုယ်တော်ကြီးကလည်း အေး. . . မင်းပြောတဲ့အတိုင်း ဖြစ်စေကွာ. . . (မှန်ပါဘုရား)၊ တကယ့် ကိုယ်တော်ကြီးကိုး။ မင်းပြောတဲ့အတိုင်း ဖြစ်စေဆို

တော့ ဟိုကြက်ချေးဖြစ်တာပေါ့. . . (မှန်လှပါဘုရား)။

ဒီမှာလည်း ခင်ဗျားတို့ တစ်ယောက် တစ်ယောက်က ဒီလိုပြောလေ့ရှိတယ်. . . (မှန်လှပါဘုရား)။ မရှိပါဘူးဆိုတဲ့ ဥစ္စာလာလာတောင်းနေတဲ့ ဥစ္စာပဲ၊ ဟုတ်လားမရှိချင်လို့ ရှိရင်ဖြင့် နောက်ဘယ်တော့မှမရှိတာအေးပါတယ်၊ ပြောတဲ့သူလည်း ဘောက်ကိုး. . . ဟုတ်ပြီလား. . . (မှန်ပါဘုရား)။

ပြောလိုက်တုန်းက အရသာရှိသလိုလို

အဲဒီလိုနဲ့ပဲ သူ့ကြက်ချေးတွေဖြစ်တော့ ဒကာတစ်ယောက်က မင်းဘာငိုနေသတုံး၊ ပြောလိုက်တုန်းကတော့ ကိစ္စမရှိ ဘူးပေါ့ဗျာ၊ ဒေါ်ရွှေ ပြောလိုက်တုန်းကတော့ အရသာရှိသလိုလို ဟုတ်ပြီလား၊ ပြောလိုက်တုန်းကတော့ အရသာရှိသလိုလိုပဲ ကြက်ချေးဖြစ်တော့ငိုချင်းချတယ်၊ ရိပ်မိပြီလား. . . (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

ခင်ဗျားတို့လည်း ဒီလိုပြောလိုက်တုန်းကတော့ ကိစ္စမရှိဘူး၊ မွဲသွားတော့ ငိုချင်းချတယ်. . . (မှန်လှပါဘုရား)။ ဟုတ်ပြီလား စားစရာမရှိ၊ သုံးစရာကမရှိ၊ ကုန်စရာတွေကလည်းများဆိုတော့မှ ဩော်. . . အဖြစ်ဆိုးလှချည်လားဆိုတော့ ကောင်းသေးရဲ့လား. . . (မကောင်းပါဘူးဘုရား)။

ဒေါ်အုန်းခင် ဒါ မိမိစိတ်ကို ဟောနေပါတယ်၊ ဒေါ်အုန်းခင် စောင်းသလို အောက်မေ့မနေနဲ့၊ မိန်းမဘက်က

၈၂ * သစ္စာလေးပါးတရားတော်

သိပ်ဆိုးတယ်၊ မိန်းမဘက်က သိပ်ဆိုးတယ်။

ဝိပဿနာရှုဖြစ်အောင်လို့ ပြောတာပါ

အေး... ဒါ ဝိပဿနာရှုဖြစ်အောင်လို့ ပြောတာပါ။
ဝိပဿနာ ရှုဖြစ်အောင်လို့ ပြောတာပါ။

ဒါနဲ့ပဲ သိ၊ ကြား၊ လိမ္မာတဲ့လူက မင်းဘယ်နှယ့်တုံး၊ နဂိုက
ဘာတွေထမ်းလာသတုံး၊ ပိတ်ချင်းသီး ဆရာကြီးက ဘယ်နှယ်
ဖြစ်သွားသတုံး၊ ဟိုကိုယ်တော်ကြီးတစ်ပါး ကျုပ်က ပြောလိုက်
တယ်၊ ကျုပ်ကပိတ်ချင်းသီးထည့်ပြီး ရောင်းမယ်လို့ သွားတဲ့ဥစ္စာ
ဟေ့... သူယုတ်ဘာတွေ ထမ်းလာသတုံးလို့ မေးတယ်။

ကျုပ်ကလည်း ဈေးဦးက မပေါက်တာနဲ့ စိတ်ဆိုးပြီး
ပြောချလိုက်တယ်၊ ကြက်ချေးဆိုတော့၊ အေး... မင်းပြော
တဲ့အတိုင်းဖြစ်စေလို့သူကပြောလိုက်တယ်... (မှန်ပါဘုရား)။

အေး... ဒါကြောင့်ဖြစ်တာ အဲဒီကိုယ်တော်ကြီး
အင်မတန်တန်ခိုးကြီးတယ်၊ သွားကန်တော့ချည်၊ ကန်တော့
ချည်ဆိုပြီးလိုက်ရှာရတာပေါ့၊ ကိုယ်တော်ကြီးကဆွမ်းခံရင်း...
(မှန်လှပါဘုရား)။

ဆွမ်းခံရင်း ဒီကိုယ်တော်ကြီး လိုက်ရှာရတာ အတော်ခဲ
ယဉ်းတယ်၊ လိုက်ပြီး ဟိုမေး၊ ဒီမေး၊ ကြာတော့တွေ့တယ်...
(မှန်ပါဘုရား)။

ပိတ်ချင်းသီးတွေ ပြန်ဖြစ်တယ်

အရှင်ဘုရား၊ တပည့်တော် ကြက်ချေးတွေလို၊ အရှင်ဘုရားအားပြောမိပါတယ် ဆိုမိပါတယ်၊ ကြက်ချေးမဟုတ်ပါဘူး၊ ဘုရားတပည့်တော် ရောင်းတာကပိတ်ချင်းသီး အေး... မင်းပြောတဲ့အတိုင်းဖြစ်စေ၊ ပိတ်ချင်းသီးဖြစ်သွားတယ်... (မှန်လှပါဘုရား)၊ တကယ့်ကိုယ်တော်ကြီးပဲ၊ တန်ခိုးက သိပ်ကြီးတာကိုး၊ တန်ခိုးကလည်း သိပ်ကြီးတယ်။

အဲဒီလို ပြောတာမျိုးကျတော့ ဘုန်းကြီးတို့က အပြစ်မဆိုပါဘူး... (မှန်လှပါဘုရား)၊ သူ့ဝါသနာ မစွန့်နိုင်လို့ပြောတာ... (မှန်ပါဘုရား)၊ သမာဓိက အင်မတန်အားကြီးတယ်။ ဖြစ်စေဆိုရင်ဖြစ်ရမယ်။ သမာဓိတန်ခိုး ဘယ်လောက်ကြီးတယ်ဆိုတာ ပေါ်လာကြပြီလား... (ပေါ်လာပါပြီဘုရား)။

အဲ... သမာဓိဟာ ဒကာ ဒကာမတို့ သမာဓိသေးသေးသိမ်သိမ်မမှတ်နဲ့။ သူဖြစ်စေဆိုတဲ့အတိုင်းဖြစ်တာ... (မှန်ပါဘုရား)။ ရိပ်မိပြီလား... (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

နောက်ကျတော့ သူ ဆွမ်းခံသွားပြန်တယ်။ ဆွမ်းခံသွားတော့သူကမဲ့တဲ့အထဲဆွမ်းခံသွားတယ်၊ ဆွမ်းခံသွားတဲ့အခါကျတော့ အဓမ္မိဘတွေကသမီးငယ်ကလေးတစ်ယောက်ရှိတာ သမီးငယ်ကလေးကလည်း သူများက ရွှေပန်းတွေပန်ကြတဲ့အခါ သမီးငယ်ကလေးကလည်း ပန်ချင်တယ်... (မှန်ပါဘုရား)။

ရွှေပန်းပန်ချင်တဲ့ သမီးလေး

သမီးငယ်ကလေးကလည်းပန်ချင်တဲ့ အခါကျလို့ ရှိရင်ဖြင့် အမေမိဘတွေကဟောဒီကောင်မလေးကရှိမှန်းမသိ၊မရှိမှန်း မသိခက်လိုက်တဲ့ဖြစ်ခြင်း ကိုယ့်အဖေအမေကရွှေပန်းနဲ့ ဝေးပါ သေးရဲ့၊ သူကရွှေပန်း ပန်ချင်တယ်ဘုရားဆိုတော့ ဒီကိုယ်တော် ကြီး လျှောက်တာ၊ဘယ်သူတုံး... တပည့်တော် သမီးလေး အေး... ရွှေပန်းဖြစ်စေ... (မှန်ပါဘုရား)။

ရွှေပန်းကဖြစ်လာတယ်၊ ခေါင်းပေါ် ပန်ပြီးသားဖြစ်နေ တယ်... (မှန်လှပါဘုရား)။ တစ်ခါတည်း ဆင်းရဲသား ရွှေပန်း ပန်တဲ့အခါကျတော့ မသင်္ကာကြဘူး... (မှန်ပါဘုရား)။

မတရားသဖြင့်ရတာ၊ မတရားသဖြင့်ရတာ၊ သူတို့ အခြေအနေနဲ့ ဒီရွှေပန်းနဲ့ အဝေးကြီးပဲဆိုပြီး နန်းတော် သွားလျှောက်တင်ကြတာပေါ့ကွာ... (မှန်ပါဘုရား)။

ရွှေပန်းပန်မိတဲ့ဒုက္ခ

နန်းတော်သွားလျှောက်တင်တယ်၊ နန်းတော်က ရှင်ဘုရင်ကလည်း ဘာမှမသိ၊ဖမ်းစေ... (မှန်ပါဘုရား)။ အံ့မလေး... ရွှေပန်းပန်မိတာလည်း ဒုက္ခပါပဲ ရိပ်မိပြီလား... (ရိပ်မိပါပြီ ဘုရား)။

ဖမ်းစေဆိုတဲ့ အမိန့်ကြီး ထုတ်လာတဲ့အခါကျတော့

အိမ်ကို မနက်ဖြန်ဆွမ်းခံသွားတဲ့အခါကျတော့ ဒီကလေးမလေးလည်းဖမ်းသွား၊ အိမ်လည်းဆူးတွေချိတ်တွေ ပိတ်ထားတယ် အမေမိဘတွေလည်း ဒဏ်ပေးထားတယ်၊ ဘယ်လောက်ကြောက်စရာကောင်းသတဲ့... (ကြောက်စရာကောင်းပါတယ်ဘုရား)။

ချီးမြှောက်တာနဲ့ထောင်ကျနေပြီ

အဓိပ္ပါယ်မရှိတာတွေ လျှောက်လုပ်နေတာ... (မှန်ပါဘုရား) ဒါနဲ့ဒီအိမ်နီးချင်းမေးတယ်၊ မနေ့က ရွှေပန်းဖြစ်စေဆိုတဲ့ကလေးမလေးဘယ်သွားသတဲ့၊ အရှင်ဘုရားကချီးမြှောက်တာနဲ့ထောင်ကျနေပြီ... စိတ်ညစ်ညစ်နဲ့ပြောကြတာပေါ့၊ ချီးမြှောက်တာနဲ့ထောင်ကျနေပြီ။

ဟ... ဒီ ရှင်ဘုရင်က တယ်မိုက်ပါလား၊ သူတို့ကကလေးလေးလာဖမ်းတယ်၊ သူတို့ ဒီကလေးနဲ့ ရွှေပန်းမတန်ဘူးတဲ့ဘုရား အဲ့ဒါ ခိုးရာပါပစ္စည်းဖြစ်ရမယ်ဒါကြောင့်ဖမ်းတယ်။

မဖြစ်ဘူးဆိုပြီး နန်းတော်လိုက်ရတယ်... (မှန်လှပါဘုရား)၊ နန်းတော်လိုက်ရပြန်ပြီ၊ ဒီရွှေကိစ္စနဲ့ပဲ၊ အတော်ရှုပ်နေတယ်၊ အတော်ရှုပ်နေတယ်။

ဒါနဲ့ နန်းတော်လိုက်ပြီး သကာလ ပသေနဒီ ကောသလမင်းကြီးဆီကိုသွားဟေ့... ရှင်ဘုရင်မင်းက ဘယ်နှယ်ကွာ ဒီကလေးမလေး ငါက သူ့က မနေ့က ငိုနေလို့ ရွှေပန်းပန်ချင်လှ

ချည်ရဲ့ဆိုလို့ ရွှေပန်းဖြစ်တဲ့ဥစ္စာ မင်းက ရွှေနန်းတော်ကြီးနဲ့ နေပြီး
မင်းက ဘာနန်းတော်ဖြစ်ချင်သေးလို့တုံး. . . ။

မင်းလွှတ်မှာလား၊ မလွှတ်ဘူးလား

အဲ့ဒီလို ပြောတော့ ဟိုကတော့လန့်နေပြီ။ တခြားနန်း
တော်ဖြစ်စေဆိုရင် ဖြစ်ရမှာကိုး. . . ။ ဒါနဲ့ ကိုယ်တော်မြတ်
ကြီးက ကဲ . . . မင်း ဒီဥစ္စာ ငါက ဖြစ်စေဆိုလို့ ဖြစ်ရတဲ့
ရွှေပန်းကို မင်းက ရာဇဝတ်သားလုပ်ပြီးသကာလထားတော့ မင်း
လွှတ်မှာလား၊ မလွှတ်ဘူးလား။

အံ့မလေး. . . မသိလို့ပါဘုရား၊ ဟိုက နာမည်ကြီး
ကိုး. . . (မှန်ပါဘုရား)။ မင်း ရွှေနန်းတော်ကြီး ဘာ နန်းတော်
များ ဖြစ်ချင်သတုံး၊ ဒီလိုမေးတာ ဒေါသမပါဘူး၊ သမာဓိ
တန်ခိုး. . . (မှန်ပါဘုရား)။ သမာဓိတန်ခိုး။

သမာဓိအားသိပ်ကြီးတဲ့ ကိုယ်တော်ကြီး၊ သူဖြစ်စေ
ဆိုရင်ဖြစ်ပဲ. . . (မှန်ပါဘုရား)၊ ရိပ်မိပြီလား. . . (ရိပ်မိပါပြီ
ဘုရား)။

ဟာ. . . ဒီလို ကိုယ်တော်ကြီးသာ ခင်ဗျားတို့ လမ်းကို
ကြွမယ်ဆိုရင် ခင်ဗျားတို့ ဆံပင်တွေပုံနေအောင်ခင်းမှာ. . . ။

သည်းခံတော်မူပါဘုရား

အဲဒီကဲ့သို့ ရှင်ဘုရင်ကိုခြိမ်းခြောက်တယ်၊ အရှင်ဘုရား တပည့်တော်မသိလို့ တပည့်တော်က မသိလို့ပါ။ ရာဇဝတ် သားကလည်း မရေလည်လို့ပါ။ တပည့်တော် အပေါ်ဖြင့် သည်းခံတော်မူပါဘုရား၊ မဟုတ်ရင်မင်းလည်းထောင်ကျစေဆိုရင် သူထောင်ထဲသွားရမှာ၊ ဒီကလေးမတင် ထောင်ကျတာမဟုတ်ဘူး၊ မင်းထောင်ကျစေဆိုရင် ရှင်ဘုရင်ကို ထောင်ထဲကျမှာ... (မှန်ပါဘုရား)။

မင်းမိုက်တယ်၊ မင်းမှားတယ် မင်းထောင်ထဲသွားဆိုရင် သွားရမှာပဲ... (မှန်ပါဘုရား)၊ မလွယ်ဘူးဗျ၊ မလွယ်ဘူး။

ဒါနဲ့ ရှင်ဘုရင်က တစ်ခါတည်းလိုက်ပြီး သကာလ တောင်းပန်ပြီး ရွှေပန်းကိုလည်း ဘုရားတပည့်တော်တို့မှားလို့ ငွေမယူပါနဲ့၊ အရှင်ဘုရားလည်း ဘယ်လိုမှအမိန့်မရှိပါနဲ့၊ အမိန့်ရှိရင် ခက်တော့မှာကိုးကွ။

အဲဒါနဲ့ အရှင်ဘုရား ဒီသားသမီးတွေနဲ့တကွ သူ့အမေ မိဘပါတပည့်တော်တို့ နန်းတော်က ရိက္ခာတော်ထောက် ပါမယ်ဘုရား၊ ရိက္ခာတော်ထောက်ပြီး နောက်သူတို့ ကျန်းမာ ချမ်းသာသွားကြတယ် ဆိုပါတော့... (မှန်ပါဘုရား)။ ဒီကလေး မလေးလည်း လွတ်သွားတယ်... (မှန်ပါဘုရား)။

အဲဒါ သမာဓိတန်ခိုး

အဲဒါဘာတန်ခိုးလဲမေးလို့ရှိရင် သမာဓိတန်ခိုး. . .
(မှန်ပါဘုရား) ဒီလောက်ကြီးတဲ့သမာဓိတဲ့. . . (မှန်ပါဘုရား)။
အဲ. . . သမာဓိက သူက အားကြီးပြီဆိုမှဖြင့် အဘိညာဉ်ကိုလည်း
သွားရတယ်. . . (မှန်ပါဘုရား)၊ နိဗ္ဗာန် မဂ်ဖိုလ်ကိုလည်း. . .
(ရပါတယ်ဘုရား)။

ဒါ. . . သမာဓိက သက်သက်ချည့်လုပ်နေရင်တော့ အကျိုး
မများဘူး၊ ဒီလို မဂ္ဂင်နဲ့တွဲပြီး လွတ်လိုက်မယ်ဆိုရင် ဒကာ
ဒကာမတို့ နှစ်ဖက်ရတယ်. . . (မှန်လှပါဘုရား)၊ ရိပ်မိပြီ
လား. . . (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

ဒါကြောင့် သမာဓိနဲ့ မဂ္ဂင်တော့ဖြင့် ခင်ဗျားတို့ ဝေဒနာ
ပေါ်ရာကိုသာ သမာဓိတွဲတွဲလွတ်ပါ. . . (မှန်လှပါဘုရား)။

အဲဒီတော့ ခုနကစပြီးပြောခဲ့တဲ့ နွားကျောင်းသားသည်
နွား(၇)ကောင်ကို ကျောင်းသလို မဂ္ဂင်(၇)ပါးကို သမာဓိက
ကျောင်းရမယ်. . . (မှန်လှပါဘုရား)။

မဂ္ဂင်ရှုခ်ပါးပြည့်တယ်

အဲဒီ သမာဓိကနေ ကျောင်းတဲ့အခါကျတော့ကို ခင်ဗျား
တို့ဝေဒနာပေါ်ရာကို အကုန်သိပြီးသား. . . (မှန်ပါ ဘုရား)။
အဲဒီပေါ်ရာ ပေါ်ရာကို ဒီ(၇)ခုကို သမာဓိက ဦးစီးပြီးလွှတ်ပေး၊

လွှတ်ပေးလိုက်လို့ရှိရင် ခင်ဗျားတို့ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး မပြည့်ပေဘူးလား... (ပြည့်ပါတယ်ဘုရား)။

အေး... ဒါကြောင့် ဖြစ်ပျက်က ဒုက္ခသစ္စာ၊ ရှစ်ပါးက မဂ္ဂသစ္စာ၊ ခင်ဗျားတို့ သန္တာန် လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟတွေ လာနိုင်သေးရဲ့လား... (မလာနိုင်ပါဘူးဘုရား)၊ မလာနိုင်တာက ဒကာဒကာမတို့လာခွင့်မရလို့မလာတာ... (မှန်ပါဘုရား)။

အကုသိုလ်တွေ၊ အဟောသိကံ၊ ဖြစ်တယ်

လာခွင့် မရလို့ မလာငြားသော်လည်း ခင်ဗျားတို့ အတွက်မှာ အင်မတန်ဝမ်းသာစရာ ကောင်းတယ်၊ ဘယ်လို ဝမ်းသာစရာ ကောင်းသတုံးဆိုတော့ အတိတ်ကပြုခဲ့တဲ့ အကုသိုလ်တွေက နောက်ကချောင်းနေကြတာတွေ မောင်ထွန်းလှိုင် အဲ့ဒါတွေပါ အဟောသိကံဖြစ်တယ်... (မှန်ပါဘုရား)။ ကဲ... ဘယ်လောက်ကောင်းသတုံး... (ကောင်းပါတယ် ဘုရား)။

အတိတ်က ချောင်းပြီး အကျိုးပေးမလို့ ခင်ဗျားတို့ အဆင်းတွန်းချမလို့ စောင့်နေတာတွေ... (မှန်ပါဘုရား)၊ အဲ့ဒါတွေ ပေါ်တော့မပေါ်ဘူး၊ မပေါ်ဘဲနဲ့ချောင်းနေတာ... (မှန်ပါဘုရား)၊ အဲ့ဒါတွေ ဘာဖြစ်ရသတုံး... (အဟောသိကံ ဖြစ်ရပါတယ်ဘုရား)။

ဘယ်လောက်အားထုတ်ထိုက်သတုံး

မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးလာတော့အဟောသိကံဖြစ်တယ်... (မှန်ပါ
ဘုရား)ကဲ... ဘယ်လောက်အားထုတ်ထိုက်သတုံး... (အား
ထုတ်ထိုက်ပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် အကုသိုလ် သေတယ်ဆိုတာ အဟောသိကံ
ဖြစ်တာပဲ... (မှန်ပါဘုရား)ရိပ်မိပြီလား... (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)သူ့
အဟောသိကံဖြစ်ကတည်းက ဘာအကျိုးပေးဖို့လိုသေး
သတုံး... (မလိုပါဘူးဘုရား)။ မလိုတော့ဘူးတဲ့ လူနတ်၊ ဗြဟ္မာ၊
သတ္တဝါဒုက္ခသစ္စာတွေလာဦးမှာလား... (မလာပါဘူးဘုရား)။

သုခသစ္စာသာလာတော့တယ်

ဒါဖြင့် လူ ဒုက္ခ၊ နတ် ဒုက္ခ၊ ဗြဟ္မာ ဒုက္ခ အကုန်လွတ်
၍ အလုံးစုံသုခသစ္စာ သာလာတော့မယ်ဆိုတာအသေအချာ
မှတ်ပါ... (မှန်ပါဘုရား)ရှင်းပြီလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

အဲ့ဒီလို ခင်ဗျားတို့ နေ့တိုင်းရှုပေးပါ။

ကဲ ... ယနေ့ ဒီတွင် တော်ကြဦးစို့။

သာဓု ... သာဓု ... သာဓု။